

4.6.2018

MIETINTÖ

EU:n lainsäädännön soveltamisen valvonnasta 2016
(2017/2273(INI))

Oikeudellisten asioiden valiokunta

Esittelijä: Kostas Chrysogonos

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS.....	3
YMPÄRISTÖN, KANSANTERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	22
PERUSSOPIMUS-, TYÖJÄRJESTYS- JA TOIMIELINASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	27
NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO	33
VETOOMUSVALIOKUNNAN LAUSUNTO	42
TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	50
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	51

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

EU:n lainsäädännön soveltamisen valvonnasta 2016 (2017/2273(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja erityisesti sen 1, 2 ja 3 artiklan,
- ottaa huomioon komission 33. vuosikertomuksen unionin lainsäädännön soveltamisen valvonnasta (2015) (COM(2016)0463),
- ottaa huomioon komission 34. vuosikertomuksen unionin lainsäädännön soveltamisen valvonnasta (2016) (COM(2017)0370),
- ottaa huomioon komission kertomuksen ”EU Pilot -hankkeen arviointikertomus” (COM(2010)0070),
- ottaa huomioon komission kertomuksen ”EU Pilot -hankkeen toinen arviointikertomus” (COM(2011)0930),
- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2016 antamansa päätöslauselman unionin lainsäädännön soveltamisen valvonnasta – vuosikertomus 2014¹,
- ottaa huomioon 21. joulukuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”EU:n lainsäädäntö: parempiin tuloksiin soveltamista parantamalla” (C(2016)8600),
- ottaa huomioon 20. maaliskuuta 2002 annetun komission tiedonannon kantelijan asemasta yhteisön oikeuden rikkomista koskevissa asioissa (COM(2002)0141),
- ottaa huomioon 2. huhtikuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Kantelijan asema unionin oikeuden soveltamista koskevissa asioissa – menettelyn päivittäminen” (COM(2012)0154),
- ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2014 annetun komission tiedonannon uudesta EU:n toimintakehyksestä oikeusvaltioperiaatteen vahvistamiseksi (COM(2014)0158),
- ottaa huomioon 19. toukokuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”EU-agenda: paremmalla sääntelyllä parempiin tuloksiin” (COM(2015)0215),
- ottaa huomioon puitesopimuksen Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisistä suhteista²,
- ottaa huomioon siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston perustamisesta 28. toukokuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen 2001/470/EY³,

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0385.

² EUVL L 304, 20.11.2010, s. 47.

³ EYVL L 174, 27.6.2001, s. 25.

- ottaa huomioon 13. huhtikuuta 2016 tehdyn Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välisen toimielinten sopimuksen paremmasta lainsäädännöstä¹,
 - ottaa huomioon 10. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman 30. ja 31. vuosikertomuksesta Euroopan unionin oikeuden soveltamisen valvonnasta (2012–2013)²,
 - ottaa huomioon 25. lokakuuta 2016 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskevan EU:n järjestelmän perustamisesta³,
 - ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman avoimesta, tehokkaasta ja riippumattomasta Euroopan unionin hallinnosta⁴ ja 15. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle Euroopan unionin hallintomenettelylaista⁵,
 - ottaa huomioon 27. toukokuuta 2016 annetun komission tiedonannon aiheesta ”EU:n ympäristöpolitiikan hyötyjen varmistaminen säännöllisten täytäntöönpanon arviointien avulla” (COM(2016)0316) ja 3. helmikuuta 2017 annetun komission tiedonannon aiheesta ”EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanon arviointi: yhteiset haasteet ja toimien yhdistäminen parempien tulosten aikaansaamiseksi” (COM(2017)0063),
 - ottaa huomioon Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan ja 132 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan ja vetoamusvaliokunnan lausunnot (A8-0197/2018),
- A. toteaa, että SEU-sopimuksen 17 artiklassa vahvistetaan komission tehtävä perussopimusten valvojana;
- B. toteaa, että SEU-sopimuksen 2 artiklan mukaan ”unionin perustana olevat arvot ovat ihmisarvon kunnioittaminen, vapaus, kansanvalta, tasa-arvo, oikeusvaltio ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen, vähemmistöihin kuuluvien oikeudet mukaan luettuina”; toteaa, että EU:n lainsäädännön asianmukainen soveltaminen on erittäin tärkeää, jotta voidaan saavuttaa perussopimuksissa ja johdetussa oikeudessa määritellyt EU:n politiikan tavoitteet; toteaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 8 artikla velvoittaa unionin poistamaan eriarvoisuutta miesten ja naisten välillä sekä edistämään tasa-arvoa kaikessa toiminnassaan;
- C. toteaa, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklan mukaisesti tasa-arvo naisten ja miesten välillä on yksi

¹ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

² EUVL C 316, 22.9.2017, s. 246.

³ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0409.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0279.

⁵ EUVL C 440, 30.12.2015, s. 17.

EU:n perustana olevista keskeisistä arvoista, ja toteaa, että unionin on pyrittävä kaikissa tomissaan torjumaan syrjintää kaikissa muodoissaan, poistamaan epätasa-arvoisuuksia ja edistämään yhtäläisiä mahdollisuuksia ja yhdenvertaista kohtelua;

- D. toteaa, että SEU-sopimuksen 3 artiklassa vahvistetaan unionin päämääräksi muun muassa edistää rauhaa, arvojaan ja kansojensa hyvinvointia ja pyrkiä Euroopan kestäväan kehitykseen, jonka perustana ovat tasapainoinen talouskasvu ja hintavakaus, täystyöllisyyttä ja sosiaalista edistystä tavoitteleva erittäin kilpailukykyinen sosiaalinen markkinatalous sekä korkeatasoinen ympäristönsuojelu ja ympäristön laadun parantaminen; toteaa, että kyseisen artiklan mukaan unioni torjuu sosiaalista syrjäytymistä ja syrjintää sekä edistää yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta ja sosiaalista suojelua, naisten ja miesten tasa-arvoa, sukupolvien välistä yhteisvastuuta ja lapsen oikeuksien suojelua;
- E. ottaa huomioon, että Euroopan unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle selvästi ja täsmällisesti, miten ne saattavat EU:n direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöään; toteaa, että jäsenvaltioiden ja komission 28. syyskuuta 2011 antaman yhteisen poliittisen lausuman sekä Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 27. lokakuuta 2011 antaman yhteisen poliittisen lausuman mukaan kun jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle toimista EU:n lainsäädännön saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä, niitä voidaan myös vaatia esittämään asiakirjat, joista käy ilmi, miten ne ovat saattaneet direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä;
- F. ottaa huomioon, että SEU-sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan ja SEUT-sopimuksen 288 artiklan 3 kohdan ja 291 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu unionin oikeuden asianmukaisesta ja vahvistetussa määräajassa tapahtuvasta saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, soveltamisesta ja täytäntöönpanosta sekä tarvittavien muutoksenhakukeinojen säätämisestä tehokkaan oikeussuojan takaamiseksi unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla;
- G. toteaa, että EU:n lainsäädännön asianmukainen soveltaminen takaa unionin politiikkatoimien tuoman edun kaikille unionin kansalaisille ja yhdenmukaiset toimintaedellytykset yrityksille;
- H. toteaa, että esitettyään joulukuussa 2016 tiedonannon ”EU:n lainsäädäntö: Parempiin tuloksiin soveltamista parantamalla” komissio on päättänyt keskittyä tapauksiin, joissa jäsenvaltiot eivät ole ilmoittaneet kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen liittyviä toimia, kun toimilla on saatettu direktiivejä virheellisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä tai kun jäsenvaltiot eivät noudata Euroopan unionin tuomioistuimen (SEUT-sopimuksen 260 artiklan 2 kohdan mukaisesti) antamaa tuomiota, vahingoittavat merkittävästi EU:n taloudellisia etuja tai heikentävät EU:n yksinomaista toimivaltaa;
- I. ottaa huomioon, että SEU-sopimuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaan Euroopan unionin perusoikeuskirjalla on sama oikeudellinen arvo kuin perussopimuksilla ja sen määräykset koskevat unionin toimielimiä, elimiä ja laitoksia sekä jäsenvaltioita silloin, kun ne soveltavat unionin oikeutta (perusoikeuskirjan 51 artiklan 1 kohta);
- J. ottaa huomioon, että EU Pilot -menettelyjen tarkoituksena on edistää komission ja jäsenvaltioiden välistä entistä tiiviimpää ja johdonmukaisempaa yhteistyötä, jotta

unionin oikeuden rikkomiset voidaan korjata kahdenvälisen vuoropuhelun avulla varhaisessa vaiheessa ja välttää mahdollisuuksien mukaan turvautuminen viralliseen rikkomusmenettelyyn;

- K. muistuttaa 25. lokakuuta 2016 antamastaan päätöslauselmasta suosituksista komissiolle demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskevan EU:n järjestelmän perustamisesta ja pitää tarpeellisenä tämänhetkiseen demokratiavajeeseen vastaamista perustamalla uusi mekanismi, joka tarjoaa yhden johdonmukaisen kehyksen ja rakentuu jo olemassa oleville välineille ja mekanismeille ja jota olisi sovellettava yhdenmukaisella tavalla kaikissa EU:n toimielimissä ja kaikissa jäsenvaltioissa;
- L. katsoo kuitenkin, että komission omaksumassa uudessa politiikassa EU:n lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi EU Pilot -järjestelmän tarkoituksena ei ole pitkittää rikkomusmenettelyä, joka on itsessään keino aloittaa ongelman ratkaisuun tähtäävä vuoropuhelu jäsenvaltion kanssa;
- M. toteaa, että entistä strategisemmän ja tehokkaamman täytäntöönpanomenettelyn varmistamiseksi rikkomusten käsittelyn yhteydessä komissio päätti, kuten ilmenee sen tiedonannosta ”parempiin tuloksiin soveltamista parantamalla”, käynnistää rikkomusmenettelyjä käyttämättä EU Pilot -järjestelmää, ellei sen käyttöä pidetä hyödyllisenä käsiteltävässä tapauksessa;
- N. ottaa huomioon, että vuonna 2016 komissio sai 3 783 uutta kantelua mahdollisista unionin lainsäädännön rikkomisista; toteaa, että eniten kanteluja tehtiin Italiaa (753), Espanjaa (424) ja Ranskaa (325) vastaan;
- O. toteaa, että SEUT-sopimuksen 258 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaan siinä tapauksessa, että komissio katsoo, että jäsenvaltio on laiminlyönyt sille perussopimusten mukaan kuuluvan velvollisuuden, se antaa asiasta lausunnon perusteluineen ja se voi saattaa asian Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi, jos kyseinen jäsenvaltio ei noudata lausuntoa komission asettamassa määräajassa;
- P. toteaa, että vuonna 2016 komissio aloitti 847 uutta rikkomusmenettelyä myöhäisestä saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä;
- Q. toteaa, että vuonna 2016 vireillä oli edelleen 95 rikkomusmenettelyä, joiden yhteydessä unionin tuomioistuin on antanut tuomion asianomaisten jäsenvaltioiden laiminlyönneistä;
- R. toteaa, että parlamentti pyysi 25. lokakuuta 2016 antamassaan päätöslauselmassa demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskevan EU:n järjestelmän perustamisesta, että komissio esittäisi syyskuuhun 2017 mennessä SEUT-sopimuksen 295 artiklaan perustuvan ehdotuksen demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskevan Euroopan unionin sopimuksen tekemisestä toimielinten välisen sopimuksen muodossa niin, että siinä määrätään järjestelyistä, joilla helpotetaan unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä SEU-sopimuksen 7 artiklan puitteissa;
- S. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin ja komission välisiä suhteita koskevassa puitesopimuksessa määrätään rikkomusmenettelyjä koskevien tietojen antamisesta

virallisen ilmoituksen perusteella, mutta sopimus ei kata epävirallista EU Pilot -menettelyä, joka edeltää virallisen rikkomusmenettelyn käynnistämistä;

- T. ottaa huomioon, että perusoikeuskirjan 41 artiklassa määritellään oikeus hyvään hallintoon jokaisen henkilön oikeudeksi saada asiansa käsitellyksi unionin toimielimissä puolueettomasti, oikeudenmukaisesti ja kohtuullisessa ajassa, ja SEUT-sopimuksen 298 artiklassa määrätään, että unionin toimielinten on tehtäviään hoitaessaan tukeuduttava avoimeen, tehokkaaseen ja riippumattomaan eurooppalaiseen hallintoon;
- U. toteaa, että komissio ilmoittaa 3. helmikuuta 2017 antamassaan tiedonannossa EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanon arvioinnista ottaneensa jäsenvaltioiden kanssa käyttöön jäsennellyn ja kattavan vuoropuhelun EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanosta ja tarjoutuu edistämään jäsenvaltioiden toimia uudella erityisellä kehyksellä tämän vaikuttamatta sille EU:n perussopimusten nojalla kuuluvaan täytäntöönpanovaltaan;
- V. toteaa, että SEUT-sopimuksen 157 artiklassa sallitaan syrjinnän kaikkien muotojen, myös sukupuoleen perustuvan, torjuminen lainsäädännössä ja että sen 19 artiklassa annetaan siihen mahdollisuus;
- W. toteaa, että Lissabonin sopimuksen hyväksyneen hallitusten välisen konferenssin päätösasiakirjaan liitettyssä julistuksessa nro 19 EU ja sen jäsenvaltiot sitoutuivat torjumaan kaikenlaista perheväkivaltaa, estämään tällaiset rikokset ja rankaisemaan niistä sekä tukemaan ja suojelemaan niiden uhreja;
- X. toteaa, että EU:n lainsäädäntö, jolla kielletään ihmiskauppa ja etenkin nais- ja lapsikauppa, on hyväksytty SEUT:n 79 ja 83 artiklan perusteella; toteaa, että perusoikeus-, tasa-arvo- ja kansalaisuusohjelmalla rahoitetaan muun muassa toimia naisiin kohdistuvan väkivallan poistamiseksi;
- Y. toteaa, että useita EU:n direktiivejä ja erityisesti sukupuolten tasa-arvoon keskittyviä direktiivejä ei ole pantu asianmukaisesti täytäntöön joissakin jäsenvaltioissa, minkä vuoksi eri sukupuolta edustavat henkilöt jäävät suojattomiksi syrjinnältä työhön pääsyyn sekä tavaroiden ja palvelujen saannin kannalta;
- Z. toteaa, että sukupuoleen perustuva syrjintä kytkeytyy muuntyyppiseen syrjintään, mukaan lukien rotuun ja etniseen alkuperään, uskontoon, vammaisuuteen, terveyteen, sukupuoli-identiteettiin, seksuaaliseen suuntautumiseen, ikään ja/tai sosioekonomiseen tilanteeseen perustuvaan syrjintään;
- AA. ottaa huomioon, että EU:ssa 33 prosenttia naisista on joutunut fyysisen ja/tai seksuaalisen väkivallan uhriksi ja 55 prosenttia on kokenut seksuaalista häirintää, josta 32 prosenttia on tapahtunut työpaikalla; toteaa, että naiset ovat erityisen alttiita seksuaaliselle ja fyysiselle väkivallalle, verkkoväkivallalle, verkkokiusaamiselle ja vainoamiselle; ottaa huomioon, että yli puolet murhan uhreiksi joutuneista naisista kuolee kumppanin, sukulaisen tai perheenjäsenen surmaamina; toteaa, että naisiin kohdistuva väkivalta on yksi maailman laajimmalle levinneistä ihmisoikeusrikkomuksista, riippumatta uhrin iästä, kansallisuudesta, uskonnosta, koulutuksesta tai taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta asemasta, ja että se on merkittävä

este naisten ja miesten väliselle tasa-arvolle; ottaa huomioon, että naismurhien määrä ei ole laskussa jäsenvaltioissa;

- AB. ottaa huomioon, että EU:n HLBT-tutkimuksen mukaan lesboilla sekä biseksuaalisilla ja transsukupuolisilla naisilla on erittäin suuri riski joutua syrjityiksi seksuaalisen suuntautumisen tai sukupuoli-identiteettinsä perusteella; toteaa, että 23 prosenttia lesboista ja 35 prosenttia transihmisistä on joutunut viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana vähintään kerran fyysisen/seksuaalisen väkivallan tai väkivallalla uhkailun kohteeksi kotona tai kodin ulkopuolella, kuten kadulla, julkisissa liikennevälineissä tai työpaikalla;
- AC. toteaa, että sukupuolten tasa-arvoa koskevan EU:n lainsäädännön soveltamisessa ja täytäntöönpanossa jäsenvaltioissa on todettu olevan ongelmia, jotka liittyvät nimenomaan asiaankuuluvien direktiivien saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltamiseen, kuten huomattavia puutteita lainsäädännössä ja sen epäjohtonmukaista soveltamista kansallisissa tuomioistuimissa;
- AD. toteaa, että instituutiot ja mekanismit sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi on usein jätetty vähälle huomiolle kansallisissa hallintorakenteissa, ne on jaettu eri politiikan alojen kesken, niitä heikentävät monimutkaiset toimeksiannot eikä niitä varten ole riittävästi asiantuntevaa henkilöstöä, koulutusta, tietoja tai riittäviä resursseja eivätkä ne saa riittävästi tukea poliittisilta johtajilta;
- AE. toteaa, että sukupuolten tasa-arvoa ja syrjimättömyyttä käsittelevän oikeusalan eurooppalaisen asiantuntijaverkoston vuonna 2017 syrjinnän vastaisesta lainsäädännöstä Euroopassa julkistaman vertailevan analyysin mukaan suurimmassa osassa maita on edelleen vakavia käsityksiä ja tietoisuuteen liittyviä ongelmia, sillä ihmiset eivät usein ole tietoisia oikeuksistaan saada suojelua syrjinnältä tai olemassa olevista suojelumekanismeista; toteaa, että tämän analyysin mukaan EU:n syrjinnän vastaisten direktiivien täytäntöönpanon yhteydessä on tullut esiin uusia huolenaiheita, kuten se, ettei organisaatioilla ja yhdistyksillä ole oikeudellista asemaa (tai on liian rajoittava asema), jonka perusteella ne voisivat osallistua menettelyihin syrjinnän uhrien puolesta tai heidän tukemiseen, käänteisen todistustaakan rajoittava soveltaminen sekä esteet tehokkaan oikeussuojan saatavuudelle, ja toteaa, että nämä estävät kansalaisia käytännössä käyttämästä ja suojelemasta täysimääräisesti syrjinnän vastaisen lainsäädännön säännöksistä johtuvia oikeuksiaan;
- AF. toteaa, että Euroopan tasa-arvoinstituutin (EIGE) vuoden 2017 tasa-arvoindeksin mukaan vain hyvin vähäistä edistymistä on tapahtunut, minkä perusteella on selvää, että EU on edelleen kaukana sukupuolten tasa-arvon saavuttamisesta, sillä sen kokonaispisteet ovat nyt 66,2/100 eli vain neljä pistettä enemmän kuin kymmenen vuotta sitten;
- AG. toteaa, että päätöksenteossa edellä mainitut sukupuolten tasa-arvoa koskevat tiedot kertoivat lähes 10 pisteen parannuksesta kuluneen vuosikymmenen aikana, kun pisteitä saatiin nyt 48,5, mutta toteaa, että tällä alalla saavutettu pistemäärä on edelleen kaikista alhaisin; toteaa, että nämä huonot luvut kertovat naisten ja miesten epätasaisesta edustuksesta politiikassa ja demokratiavajeesta EU:n hallinnossa;

- AH. panee merkille, että Eurofoundin sukupuolten välistä työllisyseroa käsittelevässä raportissa arvioidaan tämän työllisyseron maksavan EU:lle vuosittain noin 370 miljardia euroa, mikä vastaa 2,8:aa prosenttia EU:n BKT:stä;
- AI. ottaa huomioon, että Eurofoundin työolotutkimuksen mukaan palkallista ja palkatonta työaikaa kuvaava yhdistelmäindikaattori osoittaa, että laskettaessa yhteen palkalliset ja palkattomat työtunnit naiset työskentelevät pidempään;
- AJ. toteaa, että huolimatta EU:n sitoutumisesta sukupuolten tasa-arvoon päätöksenteossa tasa-arvo ei toteudu EU:n virastojen hallintoneuvostoissa, joissa sukupuolten välinen eriytyminen elää sitkeästi;
- AK. toteaa, että köyhyyden naisistuminen on tosiasia EU:ssa ja että tasa-arvoa ja sukupuolten tasa-arvoa koskevan EU:n lainsäädännön asianmukaisen ja täysimääräisen soveltamisen ja täytäntöönpanon pitäisi olla sidoksissa politiikkoihin, joilla pyritään puuttumaan naisten parissa erittäin yleiseen työttömyyteen, köyhyyteen ja sosiaaliseen syrjäytymiseen, ilmiöihin, jotka liittyvät tiiviisti julkisiin palveluihin, kuten terveydenhoitoon, koulutukseen, sosiaalipalveluihin ja sosiaalietuuksiin, vaikuttavien määrärahojen leikkauksiin; toteaa, että tasa-arvopolitiikan ja sukupuoli- ja tasa-arvolainsäädännön puutteellinen täytäntöönpano on yhä riski naisille ja kasvattaa köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen riskiä jättämällä heidät työmarkkinoiden ulkopuolelle;
- AL. toteaa, että voimassa olevan lainsäädännön moitteeton täytäntöönpano on olennaista naisten ja miesten tasa-arvon saavuttamiseksi; toteaa, että vaikka uudelleenlaaditussa direktiivissä 2006/54/EY selvästi kielletään sekä välitön että välillinen syrjintä ja vaikka naiset ovat saavuttaneet keskimäärin korkean koulutustason, sukupuolten palkkaero oli vuonna 2015 edelleen 16,3 prosenttia;
- AM. toteaa, että sukupuolten tasa-arvon periaatteen on oltava olennainen osa voimassa olevan lainsäädännön soveltamisen valvomista;
- AN. toteaa, että tietojen ja jos mahdollista sukupuolen mukaan eriteltyjen tietojen kerääminen on huomattavan tärkeää EU:n lainsäädännön soveltamisessa tähän mennessä saavutetun edistyksen arvioimiseksi;
1. pitää myönteisenä komission päätöstä¹ vastata rikkomuksiin nopeasti ja tukee sen toimia täytäntöönpanoon liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi epämuodollisesti; kehottaa komissiota parantamaan ongelmanratkaisua koskevaa EU Pilot -järjestelmää;
 2. on huolissaan rikkomusmenettelyjen kokonaismäärän noususta vuonna 2016 niin, että tällaisten kirjattujen tapausten määrä oli suurin viiteen vuoteen;
 3. pitää myönteisenä komission vuoden 2016 vuosikertomusta lainsäädännön soveltamisen valvonnasta ja panee merkille, että tämän kertomuksen mukaan neljä alaa, joilla käynnistettiin eniten osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevia

¹ EUVLC 18, 19.1.2017, s. 10.

jäsenvaltioihin kohdistettuja rikkomusmenettelyjä, olivat ympäristö, oikeus- ja kuluttaja-asiat, verotus sekä sisämarkkinat;

4. muistuttaa, että oikeus esittää vetoamus parlamentille on unionin kansalaisuuden kulmakivi, kuten SEUT-sopimuksen 20 ja 227 artiklassa ja EU:n perusoikeuskirjan 44 artiklassa määrätään, ja äskettäisten tutkimusten mukaan kansalaiset pitävät sitä toiseksi tärkeimpänä seikkana; korostaa vetoamusten merkitystä siinä, että unionin kansalaiset ja unionissa asuvat voivat tuntea itsensä osallisiksi unionin toimintaan ja ilmaista huolensa EU:n lainsäädännön virheellisestä soveltamisesta tai rikkomistapauksista ja tuoda mahdolliset puutteet esiin, jotta ongelmiin voitaisiin löytää nopea ja tehokas ratkaisu; yhtyy komission näkemykseen siitä, että EU:n nykyisen lainsäädännön tehokkaan täytäntöönpanon valvonnan varmistamiseksi tehtävää työtä on pidettävä yhtä tärkeänä kuin uuden lainsäädännön kehittämiseksi tehtävää työtä; kehottaa komissiota tässä yhteydessä parantamaan esitettyjen vetoamusten käsittelyä antamalla nopeita ja seikkaperäisiä vastauksia;
5. kiinnittää huomiota vetoamusvaliokunnan politiikkayksikkö C:ltä tilaamaan tutkimukseen ”EU:n lainsäädännön soveltamisen valvonta: keinot ja haasteet” ja pitää myönteisinä siinä esitettyjä konkreettisia suosituksia parlamentin toimiksi; kiinnittää huomiota äskettäin julkaistuun politiikkayksikkö C:ltä tilattuun tutkimukseen ”Tehokkaat oikeussuojakeinot”, joka tehtiin useiden vetoamusten käsittelyssä esiin tulleiden väitteiden johdosta; kannattaa komission ehdotusta edistää EU:n lainsäädäntöä koskevaa oikeusalan koulutusta eri jäsenvaltioissa, jotta varmistetaan tuomioiden johdonmukaisuus ja siten oikeuksien yhtäläinen toteutuminen koko unionissa;
6. pitää myönteisenä avoimuuden lisääntymistä ja tilastotietojen suurempaa määrää komission vuoden 2016 kertomuksessa aiempiin kertomuksiin verrattuna; pitää kuitenkin valitettavana, ettei komissio toimita tarkkoja tietoja sellaisten vetoamusten määrästä, jotka ovat johtaneet EU Pilot -menettelyn tai rikkomusmenettelyn aloittamiseen, ja pyytää komissiota toimittamaan nämä tiedot; pitää valitettavana, ettei parlamentti eivätkä vetoamuksen esittäjät ole mukana näissä menettelyissä; toistaa komissiolle esittämänsä vaatimuksen siitä, että sen olisi annettava Euroopan parlamentille tietoa kaikista käynnistetyistä EU Pilot -menettelyistä ja rikkomusmenettelyistä, jotta voidaan parantaa avoimuutta, vähentää vetoamusvaliokunnan avulla riita-asioiden käsittelyaikaa, rakentaa luottamusta EU:hun ja viime kädessä edistää EU Pilot -menettelyn legitimizeettiä erityisesti, kun kyse on rikkomusmenettelyistä; kehottaa komissiota ilmoittamaan järjestelmällisesti päätöksistään ja komission jäsenten kollegion toteuttamista erilaisista toimista ja julkistamaan pakettikokousten esityslistat sekä niiden tärkeimmät tulokset; panee merkille Euroopan unionin tuomioistuimen toukokuussa 2017 asioissa C-39/05 P, C-52/05 P ja C-562/14 P antaman tuomion, jonka mukaan EU Pilot -menettelyn asiakirjoja ei pitäisi julkistaa, jos on olemassa riski, että tällainen julkistaminen vaikuttaisi rikkomusmenettelyn luonteeseen, muuttaisi menettelyn kulkua tai haittaisi menettelyn tavoitteita; kehottaa komissiota julkistamaan jäsenvaltioiden kanssa vaihdetut asiakirjat, kun tätä riskiä ei enää ole eli kun EU Pilot -menettelyt on saatu päätökseen; tukee tässä yhteydessä Euroopan oikeusasiamiehen ehdotusta rikkomusmenettelyä edeltävässä vaiheessa olevien EU Pilot -tapauksien oikea-aikaisuudesta ja läpinäkyvyydestä; korostaa, että on tärkeää, että kaikki kyseessä olevat toimijat saavat tietoa ja että EU Pilot -menettelyjen avoimuutta lisätään; pitää valitettavana, että komissio on osoittanut

niin vähäistä sitoutumista vastatessaan parlamentin jäsenten EU Pilot -menettelyissä esiin tuomiin huolenaiheisiin, ja kehottaa komissiota tiedottamaan vetoomusvaliokunnalle tutkinnan kaikista merkittävistä vaiheista ja jäsenvaltioiden kanssa käytävästä vuoropuhelusta, kun kyse on avoimista vetoomuksista; toistaa komissiolle esittämänsä kehotuksen sisällyttää vuosikertomukseensa sekä EU:n asetusten että direkttiivien täytäntöönpanoaste;

7. katsoo, että rikkomusmenettelyjen suuri määrä osoittaa, että unionin lainsäädännön oikea-aikainen ja asianmukainen soveltaminen jäsenvaltioissa on edelleen suuri haaste ja painopiste, kun otetaan huomioon komission vuodelle 2016 käyttöön ottama täytäntöönpanoa koskeva uusi ja entistä strategisempi ja tehokkaampi lähestymistapa; toteaa, että jotkin näistä rikkomuksista voivat olla seurausta julkishallinnolle joissakin jäsenvaltioissa osoitetuista riittämättömistä resursseista;
8. pitää myönteisenä komission päätöstä vastata rikkomuksiin nopeasti ja tukee sen toimia täytäntöönpanoon liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi epämuodollisesti; kehottaa komissiota parantamaan ongelmanratkaisua koskevaa EU Pilot -järjestelmää;
9. korostaa, että uusien kanteluiden määrä on suurin sitten vuoden 2011 ja että siihen sisältyy 67,5 prosentin kasvu edellisvuodesta, ennätyselliset 3 783 uutta kantelua sekä ratkaisuasteen aleneminen; toteaa, että lisäksi vuoden 2016 lopulla vireillä oli 1 657 rikkomistapausta ja vuonna 2016 pantiin alulle 986 rikkomistapausta, joista 847 koski myöhäistä saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä; panee huolestuneena merkille, että 95 rikkomistapausta on edelleen vireillä tuomioistuimen tuomion jälkeen, koska komissio katsoi, etteivät asianomaiset jäsenvaltiot ole vielä noudattaneet SEUT-sopimuksen 258 artiklan mukaisia tuomioita; toteaa, että tämä koskee eniten työllisyyttä sekä oikeus- ja kuluttaja-asioita ja sen jälkeen sisämarkkinoita, teollisuutta, yrittäjyyttä ja pk-yrityksiä, verotusta, tulleja ja ympäristöä;
10. pitää myönteisenä EU Pilot -hankkeessa käsiteltäviksi otettujen uusien tapausten vähentymistä vuonna 2016 (790, kun niitä oli 881 vuonna 2014) sekä niiden pienintä määrää sitten vuoden 2011, vaikka komissio ei toteutakaan mitään EU Pilot -menettelyjä siinä tapauksessa, että direktiivit saatetaan myöhään osaksi kansallista lainsäädäntöä; panee kuitenkin merkille, että ratkaisuaste putosi jonkin verran vuoteen 2015 verrattuna (75 prosentista 72 prosenttiin); kehottaa komissiota selvittämään prioriteettiensa asettamista täytäntöönpanopolitiikassaan, jossa se ilmoittaa keskittävänsä täytäntöönpanotoimet niin, että niiden avulla saadaan aikaan todellisia tuloksia, ja kehottaa kertomaan politiikkatoimien prioriteeteista sellaisten tapausten käsittelyssä, jotka paljastavat jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmän systeemisiä heikkouksia;
11. toteaa, että komission lupaus toimia strategisemmin unionin lainsäädännön täytäntöönpanon valvonnassa on viime aikoina johtanut rikkomusmenettelyjen päättämiseen poliittisista syistä; kehottaa komissiota tämän vuoksi selittämään tulevissa valvontakertomuksissa tällaisten päätösten taustalla vaikuttavat syyt;
12. korostaa, että suurin osa virallisiin rikkomusmenettelyihin johtaneista EU Pilot -tapauksista koski etupäässä politiikanaloja, jotka liittyvät ympäristöön, sisämarkkinoihin, teollisuuteen, yrittäjyyteen ja pk-yrityksiin, energiaan sekä

verotukseen ja tulleihin; panee myös merkille, että Unkarissa, Saksassa, Espanjassa ja Puolassa oli suurin määrä EU Pilot -tapauksia, joita käsiteltiin rikkomusmenettelyillä;

13. toteaa, että ensisijainen vastuu unionin lainsäädännön asianmukaisesta täytäntöönpanosta ja soveltamisesta on jäsenvaltioilla, mutta huomauttaa, että tämä ei vapauta unionin toimielimiä niiden velvollisuudesta noudattaa unionin primaarioikeutta, kun ne tuottavat unionin johdettua lainsäädäntöä, varsinkin oikeusvaltion ja perusoikeuksien alalla Euroopan unionin perusoikeuskirjan yhteydessä;
14. huomauttaa, että EU:n lainsäädännön moitteeton täytäntöönpano ja soveltaminen on olennaista EU:n politiikan toteuttamiseksi perussopimuksissa vahvistetun naisten ja miesten tasa-arvoa koskevan periaatteen näkökulmasta ja keskinäisen luottamuksen vahvistamiseksi ja edistämiseksi julkisten toimielinten välillä sekä EU:n että jäsenvaltioiden tasolla samoin kuin toimielinten ja kansalaisten välillä, ja muistuttaa myös, että luottamus ja oikeusvarmuus toimivat molemmat hyvän yhteistyön ja EU:n lainsäädännön tehokkaan soveltamisen perustana;
15. on huolissaan siitä, että joissakin jäsenvaltioissa on merkittäviä puutteita EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanossa ja noudattamisen valvonnassa etenkin jätehuollon, jäteveden käsittelyinfrastruktuurin ja ilmanlaadun raja-arvojen noudattamisen osalta;
16. korostaa, että työmarkkinaosapuolet, kansalaisyhteiskunnan organisaatiot, unionin kansalaiset ja muut sidosryhmät ovat tärkeässä osassa, kun valvotaan sitä, miten jäsenvaltiot saattavat unionin lainsäädäntöä osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltavat sitä, ja kun tässä yhteydessä havaituista puutteista raportoidaan; pitää siksi myönteisenä kansalaisten entistä parempaa tietoisuutta unionin lainsäädännön täytäntöönpanosta sekä väärinkäytösten paljastajien keskeistä asemaa yksityisellä ja julkisella sektorilla; korostaa, että unionin kansalaisilla on oikeus siihen, että heille tiedotetaan ensimmäiseksi selkeällä, tosiasiallisesti helposti saatavilla olevalla, avoimella ja oikea-aikaisella tavalla siitä, onko annettu kansallisia säädöksiä unionin lainsäädännön saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä mitä säädöksiä on annettu ja mitkä kansalliset viranomaiset vastaavat unionin lainsäädännön asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamisesta;
17. panee merkille sen, kuinka tärkeänä komissio pitää EU:n lainsäädännön oikea-aikaista ja asianmukaista saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, sekä sellaisten selkeiden sisäisten puitesäännösten olemassaolon, jotka edellyttävät jäsenvaltioita asettamaan tämän tavoitteen ensisijaiseksi, jotta voidaan välttää EU:n lainsäädännön rikkominen; katsoo, että samalla on varmistettava, että yksityishenkilöt ja yritykset pystyvät hyötymään tähän liittyvästä tehokkaasta ja vaikuttavasta täytäntöönpanosta;
18. toteaa kuitenkin, että lainsäädännön täytäntöönpanon epärealistiset määräajat saattavat tehdä noudattamisen mahdottomaksi jäsenvaltioille ja ne voivat olla merkinä myöhäisen täytäntöönpanon epäsuorasta hyväksymisestä; kehottaa unionin toimielimiä sopimaan asetusten ja direktiivien täytäntöönpanon realistisemmasta aikataulusta, jossa otetaan asianmukaisesti huomioon tarkistukseen ja kuulemisiin tarvittava aika; katsoo, että komission olisi esitettävä raportteja, yhteenvetoja ja lainsäädäntöä koskevia tarkistuksia lainsäätäjien sopimina päivinä ja sovellettavien säännösten mukaisesti;

19. toteaa, että vuonna 2016 oli saatettava 70 direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöä, mikä oli enemmän kuin vuonna 2015, jolloin tällaisia direktiivejä oli 56; on huolissaan myöhäistä osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevien uusien rikkomusten määrän jyrkästä noususta 543:sta 847:ään; pitää valitettavana, että vuoden 2016 lopussa oli edelleen avoinna 868 tapausta, jotka koskivat myöhäistä saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, mikä merkitsee 67,5 prosentin lisäystä verrattuna vuoden 2015 lopussa avoinna olleisiin 518 tapaukseen;
20. on huolissaan siitä, että vuonna 2015 jäsenvaltiot eivät pystyneet täyttämään kaikkia sitoumuksiaan ja esittämään selittäviä asiakirjoja yhdessä sellaisten toimien kanssa, joita ne olivat toteuttaneet saattaakseen direktiivejä osaksi kansallista lainsäädäntöä; katsoo, että monien selittävien asiakirjojen epätasainen laatu huomioon ottaen komission olisi annettava jäsenvaltioille nykyistä enemmän apua asiakirjojen valmistelussa ja vastaavuustaulukoiden laatimisessa;
21. korostaa, että jos naisten ja miesten yhtäläisiä mahdollisuuksia ja tasa-arvoista kohtelua koulutuksessa, työssä ja ammatissa, samapalkkaisuutta sekä naisten ja miesten tasa-arvoista kohtelua tavaroiden ja palveluiden saatavuuden ja tarjonnan alalla koskevaa voimassa olevaa EU:n lainsäädäntöä sekä työ- ja yksityiselämän tasapainon parantamiseksi ja naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan kaikkien muotojen poistamiseksi annettuja voimassa olevia säännöksiä ei saateta ajallaan ja oikein osaksi kansallista lainsäädäntöä, kansalaiset ja yritykset eivät pääse hyötymään EU:n lainsäädännön mukaan heille kuuluvista eduista;
22. korostaa, että EU:n perustana on oikeusvaltio ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen (SEU-sopimuksen 2 artikla); toteaa, että unionin lainsäädännön täytäntöönpanossa jäsenvaltioiden on noudatettava täysin perussopimusten ja Euroopan perusoikeuskirjan mukaisia perusoikeuksia; toistaa, että jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten toimien ja laiminlyöntien tarkka seuranta on erittäin tärkeää;
23. toistaa olevansa huolissaan parlamentille esitettyjen vetoomusten ja komissiolle esitettyjen valitusten lukumäärästä sellaisiin kysymyksiin liittyvissä asioissa, jotka komissio on jo oletetusti ratkaissut;
24. korostaa, että on tärkeää turvata EU:n oikeusjärjestyksen eheys, mukaan luettuina primaarioikeus, sekundaarioikeus ja ei-sitovat säädökset; kehottaa tästä syystä hyväksymään ajoissa lainsäädäntöaloitteet ja muut aloitteet, joita kansalaisille tarkoitetun Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin toteutuminen edellyttää; kehottaa komissiota noudattamaan mahdollisimman suurta avoimuutta ja johdonmukaisuutta toimissaan sellaisen uuden kehyksen luomiseksi, joka koskee unionin lainsäädännön asianmukaista täytäntöönpanoa, esimerkkinä EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanon arviointi; kehottaa komissiota harkitsemaan sellaisen kehyksen luomista, joka koskee oikeudenmukaista ja tasapainoista kehitystä, työllisyyttä, sosiaalistasoita sekä osallistamiseen liittyviä kysymyksiä suhteessa Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilariin;
25. toistaa komissiolle 25. lokakuuta 2016 antamassaan päätöslauselmassa esittämänsä pyynnön, että se esittäisi ehdotuksen demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskevaksi unionin sopimukseksi yhdistäen näin relevantit vuotuiset temaattiset kertomuksensa olemassa olevien seurantamekanismien ja kausittaisten

arviointivälineiden tuloksiin ja esittäisi tulokset oikea-aikaisesti; muistuttaa, että komissio toimii perussopimusten valvojana ja sen velvollisuutena on SEUT-sopimuksen 298 artiklassa sekä Euroopan perusoikeuskirjan 41 ja 47 artiklassa määrättyjä hyvän ja tehokkaan hallinnon periaatteita täysin noudattaen seurata ja arvioida unionin oikeuden asianmukaista täytäntöönpanoa sekä sitä, miten jäsenvaltiot ja kaikki unionin toimielimet ja elimet noudattavat perussopimusten periaatteita ja tavoitteita, ja sen on täytettävä sitoumuksensa ja autettava jäsenvaltioita aktiivisesti tiettyjen direktiivien ja asetusten saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä niiden täytäntöönpanossa; suosittelee siksi tämän tehtävän ottamista huomioon edellä mainitussa demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskevassa politiikkasyklissä vuoden 2018 jälkeen, sen relevanteissa vuotuisissa temaattisissa kertomuksissa yhdessä olemassa olevien seurantamekanismien ja kausittaisten arviointivälineiden tulosten kanssa ja kehottaa esittämään tulokset oikea-aikaisesti;

26. muistuttaa, että parlamentti on toistuvasti kehottanut komissiota valvomaan, ohjaamaan ja tukemaan ympäristölainsäädännön ja -politiikan täytäntöönpanoa entistä aktiivisemmin;
27. pitää myönteisenä komission sitoutumista siihen, että se auttaa aktiivisesti jäsenvaltioita saattamaan unionin lainsäädännön osaksi kansallista lainsäädäntöään ja panemaan sen täytäntöön laatimalla tiettyjä direktiivejä ja asetuksia koskevia täytäntöönpanosuunnitelmia;
28. katsoo, että kun otetaan huomioon parlamentin osavastuu EU:n lainsäädännön täytäntöönpanosta ja sen valvonnasta toimielinten välisen sopimuksen mukaisesti ja sen SEU-sopimuksen 14 artiklan mukainen komission poliittista valvontaa koskeva tehtävä, parlamentille olisi automaattisesti ilmoitettava jokaisesta aloitetusta EU Pilot -menettelystä ja käynnistetystä rikkomusmenettelystä ja sille olisi myönnettävä asianmukainen pääsy näihin menettelyihin liittyviin asiakirjoihin erityisesti, kun ne ovat saaneet alkunsa vetoomuksista, samalla kun noudatetaan tapausten onnistuneen käsittelyn edellyttämiä tarvittavia luottamuksellisuutta koskevia säännöksiä;
29. ehdottaa, että jäsenvaltioiden edustajat olisivat useammin mukana vetoamusvaliokunnassa käytävien vetoamuskeskustelujen aikana;
30. panee merkille EU:n lainsäädännön soveltamisen riittämättömän tason jäsenvaltioissa, mistä kertovat komissiolle esitettyjen kantelujen suuri määrä sekä Euroopan parlamentille osoitettujen vetoomusten runsaus; pitää myönteisenä komission joulukuussa 2016 esittämässä tiedonannossa ilmaista komission aietta käyttäen entistä enemmän ennalta ehkäiseviä välineitä, kuten pakettikokouksia, täytäntöönpanoa koskevia suuntaviivoja, asiantuntijaryhmiä ja erityisiä verkkoja, kuten SOLVIT-verkkoa, ja tukea valmiuksien kehittämistä jäsenvaltioissa EU:n lainsäädännön panemiseksi täytäntöön; kehottaa komissiota käyttämään SEUT-sopimuksen 197 artiklaa tämän uuden täytäntöönpanopolitiikan toteuttamiseksi täydessä kumppanuudessa jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten kanssa; kehottaa komissiota parantamaan esitettyjen vetoomusten käsittelyä antamalla nopeita ja seikkaperäisiä vastauksia;
31. toteaa, että vaikka vireillä on edelleen 95 rikkomistapausta ja vaikka unionin tuomioistuin on antanut tuomion noudattamisen laiminlyönnistä jäsenvaltioissa, vain

kolmessa näistä tapauksista komissio on vienyt asian käsittelyn tuomioistuimeen SEUT-sopimuksen 260 artiklan nojalla; pitää erittäin tärkeänä sen takaamista, että tuomioistuimen päätökset pannaan täytäntöön täysin ja oikea-aikaisesti ja että tarvittaessa käytetään täysin SEUT-sopimuksen 279 artiklan määräyksiä niin, että estetään kaikenlainen EU:n lainsäädännön ja tuomioistuimen toimivallan heikentäminen; kehottaa komissiota käsittelemään tilannetta ja raportoimaan saavutetusta edistyksestä säännöllisesti Euroopan parlamentille;

32. korostaa, että perussopimukset ja unionin perusoikeuskirja¹ sitovat kaikkia unionin toimielimiä;
33. suosittelee, että kaikkiin demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskeviin parlamenttien välisiin keskusteluihin on otettava mukaan myös kansalaisyhteiskunta ja kansalaiset esimerkiksi parlamentille osoitettavien vetoomusten ja Euroopan kansalaisaloitteen avulla;
34. korostaa, että EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden välillä tehtyjä yhteisymmärryspöytäkirjoja ei pidetä SEUT-sopimuksen 288 artiklassa tarkoitettuina EU:n säädöksinä;
35. korostaa tehokkuuden, avoimuuden ja vastuuvollisuuden merkitystä unionin toimielinten laatiessa ja soveltaessa unionin lainsäädäntöä; korostaa erityisesti demokraattisen vastuuvollisuuden periaatetta sekä parlamentin roolia sen varmistamisessa samoin kuin EU:n perusoikeuskirjan 41 ja 47 artiklassa tarkoitettua unionin kansalaisten oikeutta oikeussuojaan ja hyvään hallintoon; huomauttaa, että nämä oikeudet ja periaatteet edellyttävät, että kansalaisille on taattava asianmukainen ja helppo mahdollisuus tutustua heitä koskeviin säädösehdotuksiin; toteaa, että näiden samojen oikeuksien ja periaatteiden olisi oltava ensiarvoisen tärkeitä myös jäsenvaltioille niiden laatiessa ehdotuksia säädöksiksi, joiden tarkoituksena on panna täytäntöön EU:n lainsäädäntöä; kehottaa siksi antamaan parlamentille perustavan valvonnan, kun kyse on tärkeistä päätöksistä, jotka vaikuttavat unioniin, jäsenvaltioihin ja niiden kansalaisiin ja joita ovat esimerkiksi kansallisia talarvarvioleta ja uudistuksia koskevat päätökset;
36. on huolissaan siitä, että finanssipoliittiset toimet (mukaan lukien eläkkeitä, terveydenhoitojärjestelmää ja julkishallintoa koskevien menojen leikkaukset) sekä uudistukset, joita on suunniteltu rakennesopeutusohjelmissa, eivät ole tuottaneet haluttuja tuloksia;
37. kehottaa komissiota mahdollisuuksien ja tarpeen mukaan lisäämään unionin varoja, jotka on tarkoitettu ”viranomaisten ja sidosryhmien institutionaalisten valmiuksien ja tehokkaan julkishallinnon edistämiseen” ja joihin kuuluu esimerkiksi Euroopan sosiaalirahasto, jotta voidaan edistää sosiaalista hyvinvointia ja talouskehitystä ja parantaa hyödyllisen lainsäädännön tehokkuutta; kehottaa komissiota soveltamaan täysin SEUT-sopimuksen 197 artiklaa edistääkseen jäsenvaltioiden valmiuksien

¹ Euroopan unionin tuomioistuimen tuomio 20. syyskuuta 2016 yhdistetyissä asioissa C-8/15 P– C-10/15 P *Ledra Advertising Ltd* (C-8/15 P), *Andreas Eleftheriou* (C-9/15 P), *Eleni Eleftheriou* (C-9/15 P), *Lilia Papachristofi* (C-9/15 P), *Christos Theophilou* (C-10/15 P), *Eleni Theophilou* (C-10/15 P) v. *Euroopan komissio ja Euroopan keskuspankki*.

kehittämistä EU:n lainsäädännön täytäntöönpanemiseksi ja sen täytäntöönpanon valvomiseksi;

38. kehottaa komissiota kehittämään välineitä, joiden avulla on tarkoitus auttaa jäsenvaltioita tunnistamaan kansallisen lainsäädännön osaksi siirtämiseen liittyviä ongelmia, käsitellä niitä rikkomusmenettelyjen aikaisessa vaiheessa ja auttaa löytämään yhteisiä ratkaisuja;
39. muistuttaa, että kaikkein näkyvimpiin rikkomusmenettelyihin johtanut lainsäädäntö on seurausta direktiiveistä; muistuttaa, että asetukset ovat velvoittavia ja sellaisenaan sovellettavia kaikissa jäsenvaltioissa; kehottaa tämän vuoksi komissiota turvautumaan mahdollisuuksien mukaan asetuksiin suunnitellessaan lainsäädäntöehdotusten antamista; katsoo, että tällä lähestymistavalla voitaisiin pienentää ylisääntelyn riskiä;
40. muistuttaa, että ennakkoratkaisut auttavat selventämään tapaa, jolla unionin oikeutta on sovellettava; katsoo, että tähän menettelyyn turvautuminen mahdollistaa unionin lainsäädännön yhdenmukaisen tulkinnan ja täytäntöönpanon; rohkaisee tämän vuoksi kansallisia tuomioistuimia saattamaan asioita Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi, kun niissä on epäselvyyksiä, ja välttämään näin rikkomusmenettelyjä;
41. kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota siihen, miten se valvoo sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta 12. heinäkuuta 2016 annetun neuvoston direktiivin (EU) 2016/1164¹ täytäntöönpanoa, ja kehottaa käynnistämään tarvittaessa rikkomusmenettelyjä ja kiinnittämään erityistä huomiota väärään tai huonoon soveltamiseen;
42. pitää myönteisinä komission jatkuvia toimia EU:n ympäristösääntöjen täytäntöönpanon valvomiseksi, jotta kaikille jäsenvaltioille ja talouden toimijoille voidaan tarjota yhtäläiset toimintaedellytykset ja jotta voidaan käsitellä puutteita EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanossa ja sen valvonnassa, ja kehottaa tarvittaessa käyttämään rikkomusmenettelyjä; korostaa kuitenkin EU:n ympäristösääntöjen tiedossa olevia rajoituksia, mikä koskee erityisesti ympäristövastuudirektiiviä; kehottaa komissiota ottamaan huomioon parlamentin päätöslauselman ympäristövastuudirektiivin täytäntöönpanosta; toteaa, että joissakin jäsenvaltioissa oikeutta terveelliseen ympäristöön heikentävät merkittävät puutteet EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanossa ja sen valvonnassa erityisesti, kun on kyse ilman ja veden pilaantumisen estämisestä, jätehuollosta ja jäteveden käsittelyinfrastruktuurista; korostaa, että EU:n ympäristölainsäädännön täysimittainen täytäntöönpano voisi säästää EU:n taloudessa 50 miljardia euroa vuosittain ennen kaikkea terveystaloudellisesti ja suorina ympäristökustannuksina;
43. korostaa, että EU:n säännöstö käsittää myös EU:n tekemiä kansainvälisiä sopimuksia; panee erittäin huolestuneena merkille, etteivät EU:n ympäristösäännöt välttämättä vastaa tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevaa Århusin yleissopimusta², sillä ne eivät takaa riittävää oikeuden saatavuutta ympäristöjärjestöille ja yleisön edustajille; kehottaa siksi

¹ EUVL L 193, 19.7.2016, s. 1.

² EUVL L 124, 17.5.2005, s. 4.

komissiota kiinnittämään huomiota Århusin yleissopimuksen noudattamista käsittelevän komitean havaintoihin ja suosituksiin¹ sekä neuvoston 13. heinäkuuta 2017 vahvistamaan kantaan² ja tutkimaan tapoja noudattaa Århusin yleissopimusta tavalla, joka vastaa unionin oikeusjärjestyksen peruseriaatteita ja sen oikeudellisen tarkastelun järjestelmää;

44. kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota turvapaikka- ja muuttoliikealalla hyväksytyjen toimenpiteiden täytäntöönpanoon, jotta voidaan varmistaa, että ne ovat unionin perusoikeuskirjassa vahvistettujen periaatteiden mukaisia, kehottaa tekemään yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa sellaisten vaikeuksien voittamiseksi, joita ne mahdollisesti kohtaavat täytäntöönpanon yhteydessä, ja kehottaa käynnistämään tarpeen vaatiessa rikkomusmenettelyjä; panee huolestuneena merkille, että tietyt jäsenvaltiot eivät noudata turvapaikkoja ja muuttoliikettä koskevia velvoitteitaan erityisesti, kun kyseessä ovat turvapaikanhakijoiden siirrot; korostaa tarvetta käsitellä yhteisvastuun puutetta joidenkin jäsenvaltioiden välillä turvapaikka- ja muuttoliikeasioissa niin, että kaikki jäsenvaltiot täyttäisivät velvoitteensa; kehottaa jäsenvaltioita torjumaan yhä yleisempää ihmiskauppaa, jonka tarkoituksena on työvoiman hyväksikäyttö tai seksuaalinen hyväksikäyttö;
45. kehottaa komissiota reagoimaan vaikuttavasti kehittyvään muuttoliike- ja turvallisuustilanteeseen panemalla Euroopan muuttoliikeagendan ja siihen liittyvät täytäntöönpanopakettit täytäntöön tehokkaasti; kehottaa jäsenvaltioita panemaan palautusdirektiivin (2008/115/EY)³ täytäntöön asianmukaisesti ja kehottaa raportoimaan säännöllisesti Euroopan muuttoliikeagendan täytäntöönpanosta;
46. kehottaa komissiota tarkistamaan, miten nollatuntisopimukset vastaavat EU:n työlaainsäädäntöä ja osa-aikaisista työntekijöistä annettua direktiiviä, koska vuonna 2016 on vastaanotettu useita vetoamuksia epävarmoista työsuhteista;
47. pitää myönteisenä, että kertomuksessa pidetään tärkeänä parlamentin roolia, kun se kiinnittää kysymysten ja vetoamusten avulla komission huomion puutteisiin unionin oikeuden soveltamisessa jäsenvaltioissa; huomauttaa, että kun kansalliset parlamentit valvovat tiiviimmin maidensa hallituksia näiden osallistuessa lainsäädäntöprosessiin, näin voidaan edistää unionin oikeuden tehokasta soveltamista perussopimuksissa määrättyllä tavalla;
48. ilmaisee huolensa siitä, että koska monet direktiivit on käännetty epä johdonmukaisesti unionin virallisille kielille, on todennäköistä, että erilaiset kieliversiot aiheuttavat säädösten erilaisia tulkintoja ja eroja siinä, miten ne saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä; pitää tämän vuoksi valitettavana, että tällainen eri tavoilla tapahtuva direktiivien saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja erilaiset oikeudelliset tulkinnat eivät paljastu järjestelmällisesti, vaan ainoastaan silloin, kun asiaa selkiytetään Euroopan unionin tuomioistuimen antamalla ratkaisulla;
49. toteaa, että kansallisilla parlamenteilla on keskeinen tehtävä niin valvottaessa unionin säädösesitysten laadintaa kuin varmistettaessa, että jäsenvaltiot panevat EU:n oikeuden

¹ ACCC/C/2008/32 (EU), osa II, hyväksytty 17. maaliskuuta 2017.

² 11150/17; Toimielinten välinen asia: 2017/0151 (NLE).

³ EUVL L 348, 24.12.2008, s. 98.

asianmukaisesti täytäntöön; kehottaa kansallisia parlamentteja hoitamaan tätä tehtävää ennakoivasti;

50. katsoo, että samalla, kun komissio pyrkii tuottamaan entistä parempaa ja tehokkaampaa EU:n lainsäädäntöä, on otettava aina huomioon toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen noudattaminen;
51. toistaa pyyntönsä, että olisi perustettava asiasta vastaaviin pääosastoihin (sisäasioiden, ulkoasioiden ja tutkimuspalvelujen pääosastot) itsenäinen jälkiarviointijärjestelmä, jolla arvioidaan parlamentin yhteispäätösmenettelyssä ja tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen mukaisesti hyväksymien tärkeimpien unionin säädösten vaikutusta;
52. kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota siihen, miten se valvoo sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien korruptiokäytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta annetun unionin lainsäädännön täytäntöönpanoa, ja kehottaa toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet kyseisen ilmiön kitkemiseksi;
53. muistuttaa jäsenvaltioita ja EU:n toimielimiä siitä, että lainsäädännön oikea-aikaisen ja asianmukaisen soveltamisen varmistaminen jäsenvaltioissa on yksi EU:n ensisijaisista toimista; korostaa, että on tärkeää taata annetun toimivallan periaate sekä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet SEU-sopimuksen 5 artiklan mukaisesti samoin kuin lain edessä yhdenvertaisuuden periaate, jotta voidaan tehostaa EU:n lainsäädännön soveltamisen seuranta; palauttaa mieliin, että on tärkeää lisätä tietoisuutta niiden voimassa olevien direktiivien säännöksistä, joilla puututaan naisten ja miesten tasa-arvon periaatteen eri näkökohtiin ja toteutetaan sitä käytännössä;
54. kehottaa EU:n toimielimiä täyttämään aina velvollisuutensa noudattaen EU:n primaarioikeutta, kun ne tuottavat sekundaarioikeutta ja ei-sitovia säännöksiä, kehittävät toimintapolitiikkoja ja allekirjoittavat sopimuksia unionin ulkopuolisten instituutioiden kanssa, ja kehottaa niitä auttamaan kaikin käytettävissä olevin keinoin jäsenvaltioita niiden pyrkimyksissä saattaa unionin lainsäädäntö kaikilla aloilla osaksi kansallista lainsäädäntöä ja kehottaa kunnioittamaan unionin arvoja ja periaatteita etenkin ottaen huomioon viimeaikaiset tapahtumat jäsenvaltioissa;
55. on samaa mieltä komission kanssa siitä, että yksittäisillä kantelijoilla on keskeinen rooli tunnistettaessa sellaisia EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon valvonnan ja soveltamisen laajempia ongelmia, jotka vaikuttavat kansalaisten ja yritysten etuihin;
56. korostaa, että unionin laajuisten yhdenmukaisten ja kattavien hyvää hallintoa koskevien kodifioitujen sääntöjen puutteen vuoksi kansalaisten ja yritysten ei ole helppoa ymmärtää täysin unionin lainsäädännön mukaisia oikeuksiaan; painottaa siksi, että asetuksen muodossa annettu hyvää hallintoa koskeva kodifioitu säännöstö, jossa vahvistetaan hallinnollisen menettelyn eri näkökohdat, kuten ilmoitukset, sitovat määräajat, oikeus tulla kuulluksi ja jokaisen oikeus tutustua itseään koskeviin asiakirjoihin, auttaa lujittamaan kansalaisten oikeuksia ja lisäämään avoimuutta; katsoo, että tällainen asetus tekisi nykyisten sääntöjen tulkinnasta entistä saavutettavampaa, selkeämpää ja johdonmukaisempaa, mikä hyödyttäisi kansalaisia, yrityksiä sekä hallintoa ja hallintovirkamiehiä;

57. muistuttaa, että parlamentti kehotti 15. tammikuuta 2013 ja 9. kesäkuuta 2016 antamissaan päätöslauselmissa hyväksymään asetuksen Euroopan unionin avoimesta, tehokkaasta ja riippumattomasta hallinnosta SEUT-sopimuksen 298 artiklan nojalla, ja panee merkille, etteivät parlamentin pyynnöt ole johtaneet komission ehdotukseen; kehottaa siksi jälleen kerran komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksen Euroopan unionin hallintomenettelylaiksi ja ottamaan siinä huomioon parlamentin asiassa tähän mennessä toteuttamat toimet;
58. korostaa, että ympäristönäkökohtien puutteellinen sisällyttäminen muihin politiikan aloihin on yksi ympäristölainsäädännön ja -politiikan heikon täytäntöönpanon perussyistä;
59. korostaa tarvetta ylläpitää ympäristönsuojelun sekä terveyden ja elintarviketurvallisuuden korkeaa tasoa;
60. korostaa, että EU:n sääntöjen täytäntöönpanon tehokas valvonta terveyden, elintarviketurvallisuuden ja ympäristön alalla on tärkeää unionin kansalaisille, koska se vaikuttaa heidän jokapäiväiseen elämäänsä ja palvelee yleistä etua;
61. kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti ympäristöön liittyviä rikkomusmenettelyjä, joilla on rajat ylittävä ulottuvuus, erityisesti puhdasta ilmaa koskevan lainsäädännön alalla, sekä EU:n lainsäädännön asianmukaista saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen soveltamista tulevaisuuden jäsenvaltioissa; kehottaa lisäksi komissiota tiedottamaan kantelun tekijöille asianmukaisesti, avoimesti ja oikea-aikaisesti asianomaisten valtioiden esittämistä perusteluista vastauksessaan kanteluun;
62. panee merkille, että ympäristöön liittyvien rikkomusmenettelyjen määrä väheni vuonna 2016 vuoteen 2015 verrattuna, mutta on huolissaan siitä, että terveyteen ja elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvien menettelyjen määrä kasvoi; kehottaa komissiota kiinnittämään tähän erityistä huomiota;
63. painottaa, että naisten ja miesten tasa-arvo on EU:n keskeinen periaate, joka on otettava huomioon kaikissa politiikkatoimissa;
64. korostaa oikeusvaltioperiaatteen ratkaisevaa merkitystä demokraattisen hallinnon kaikkien muotojen legitimitetin kannalta; painottaa, että tämä on yksi unionin oikeusjärjestyksen kulmakivistä ja siten yhdenmukainen oikeusvaltioperiaatteeseen perustuvan unionin kanssa;
65. muistuttaa, että tasa-arvon periaate – samasta työstä maksettavan saman palkan osalta – on ollut kirjattuna unionin perussopimukseen vuodesta 1957 lähtien (katso SEUT-sopimuksen 157 artikla), ja painottaa, että SEUT-sopimuksen 153 artiklassa annetaan EU:lle mahdollisuus toimia yhtäläisten mahdollisuuksien ja tasa-arvoisen kohtelun laajemmalla alalla työssä ja ammatissa;
66. panee tyytyväisenä merkille, että Euroopan unionin tuomioistuimen tätä artiklaa koskevissa tuomioissaan ja laajassa oikeuskäytännössään ilmaisema laaja tulkinta ”samapalkkaisuuden” käsitteestä on varmasti laajentanut mahdollisuuksia torjua sekä välitöntä että välillistä sukupuoleen perustuvaa palkkasyrjintää ja kaventaa sukupuolten

palkkaeroa, mutta painottaa, että tekemistä riittää vielä EU:ssa edelleen vallitsevan sukupuolten palkkaeron poistamiseksi;

67. on erittäin pahoillaan siitä, että miesten ja naisten palkkaeron kieltävien oikeudellisten periaatteiden käyttöönotto ei yksinään poista edelleen vallitsevaa sukupuolten palkkaeroa; painottaa, että uudelleenlaaditussa direktiivissä 2006/54/EY edellytetään jäsenvaltioiden varmistavan, että kaikki määräykset työehtosopimuksissa, palkka-asteikoissa, palkkasopimuksissa ja yksittäisissä työsopimuksissa, jotka ovat samapalkkaisuuden periaatteen vastaisia, on mitätöitävä tai voidaan mitätöidä tai niitä voidaan muuttaa;
68. painottaa, että EU:n lainsäädännön täytäntöön panemiseksi käytössä olevien nykyisten välineiden lisäksi sekä jäsenvaltioiden että komission olisi kiinnitettävä enemmän huomiota vaihtoehtoisin välineisiin, joiden avulla EU:n lainsäädäntöä ja etenkin samapalkkaisuutta koskevia säännöksiä voitaisiin panna täytäntöön laajemmin; korostaa siksi työehtosopimusten merkitystä samapalkkaisuuden, vanhempainvapaiden ja muiden työhön liittyvien oikeuksien takaamiseksi työehtosopimusneuvottelujen avulla;
69. palauttaa mieliin 15. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman, jossa kehoitettiin hyväksymään EU:n asetus Euroopan unionin hallintomenettelylaista SEUT-sopimuksen 298 artiklan nojalla; panee pettyneenä merkille, ettei komissio ole reagoinut parlamentin pyyntöön, joka koski lainsäädäntöehdotuksen esittämistä hallintomenettelylaista;
70. toteaa, että on tärkeää kerätä tietoja ja mahdollisesti sukupuolen mukaan eriteltyjä tietoja naisten oikeuksien edistämässä tapahtuneen edistyksen arvioimiseksi;
71. pitää valitettavina puutteita komission lähestymistavassa eläinten hyvinvointiin, sillä siinä ei oteta huomioon vakavia epäjohtonmukaisuuksia, joista suuri määrä kansalaisia on vetoomusoikeutta hyödyntäessään raportoinut; toistaa kehotuksensa käynnistää uusi EU:n tason strategia, jonka avulla korjataan kaikki nykyiset puutteet ja varmistetaan eläinten hyvinvoinnin kattava ja tehokas suojelu siten, että annetaan selkeä ja kattava lainsäädäntökehys, joka täyttää kaikki SEUT-sopimuksen 13 artiklan vaatimukset;
72. kehottaa komissiota tarkastelemaan perusteellisesti vetoomuksia, jotka liittyvät eri jäsenvaltioista peräisin olevien, saman tuotemerkin alla myytävien elintarvikkeiden laatueroihin; kehottaa komissiota tekemään lopun epäreiluista käytännöistä ja varmistamaan, että kaikkia kuluttajia kohdellaan tasa-arvoisesti;
73. korostaa, että jäsenvaltion virallis(t)en kiel(t)en perusteella kouluissa ja julkishallinnossa harjoitettu syrjintä estää SEUT-sopimuksen 26 artiklan 2 kohdassa määrättyä vapaata liikkuvuutta; kehottaa komissiota tarkastelemaan tätä sisämarkkinasääntöjen rikkomusta;
74. kehottaa komissiota valvomaan tehokkaasti, että kansalliset tuomioistuimet pyytävät Euroopan unionin tuomioistuimelta ennakkoratkaisuja niille SEUT-sopimuksen 267 artiklassa asetetun velvollisuuden mukaisesti; kehottaa komissiota tämän vuoksi harkitsemaan rekisterin perustamista kaikista kansallisten tuomioistuinten EU:n oikeuden tulkinnasta antamista ratkaisuksista, joihin ei ole pyydetty Euroopan unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisua;

75. pitää valitettavana, ettei ole hyväksytty ja pantu täytäntöön asianmukaista ja tehokasta EU:n lainsäädäntöä työoloista ja työajoista, työstä yleisinä vapaapäivinä ja sunnuntaisin ja työstä ilman taukoja ja lepoaikoja; huomauttaa, että tällaisen yhdenmukaisen lainsäädännön puuttuminen on esteenä työ- ja yksityiselämän asianmukaisen tasapainon saavuttamiselle, mikä vaikuttaa erityisesti naisiin ja heidän asemaansa työmarkkinoilla;
76. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

28.3.2018

YMPÄRISTÖN, KANSANTERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

oikeudellisten asioiden valiokunnalle

EU:n lainsäädännön soveltamisen valvonnasta 2016
(2017/2273(INI))

Valmistelija: Marijana Petir

EHDOTUKSET

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa oikeudellisten asioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. toteaa, että EU:n lainsäädännön tehokas soveltaminen kaikilla aloilla ja myös EU:n toimielimissä on tärkeää, jotta kansalaiset ja yritykset voivat saada hyödyn EU:n politiikkatoimista, ja että EU:n lainsäädännön yhdenmukainen soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa on keskeinen tekijä EU:n menestymisen kannalta; toteaa, että joissakin tapauksissa EU:n oikeuden tehon soveltaminen luo jäsenvaltioiden välille epätervettä kilpailua;
2. toteaa, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaan vastuu lainsäädännön saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä sen täytäntöönpanosta ja täytäntöönpanon tehokkaasta valvonnasta on komissiolla, kun taas jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu unionin oikeuden saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä sen soveltamisesta ja täytäntöönpanosta;
3. muistuttaa, että EU:n ympäristölainsäädännön täysimittainen täytäntöönpano voisi säästää EU:n taloudessa 50 miljardia euroa vuosittain terveystalouksina ja suorina ympäristökustannuksina;
4. korostaa, että unionin oikeudellisen kehyksen yksinkertaisuus, selkeys ja luotettavuus ovat keskeisiä tekijöitä EU:n lainsäädännön tehokkaan ja yhdenmukaisen soveltamisen kannalta;

5. korostaa, että ympäristönäkökohtien puutteellinen sisällyttäminen muihin politiikan aloihin on yksi ympäristölainsäädännön ja -politiikan heikon täytäntöönpanon perussyistä;
6. muistuttaa, että parlamentti on toistuvasti kehottanut komissiota valvomaan, ohjaamaan ja tukemaan ympäristölainsäädännön ja -politiikan täytäntöönpanoa entistä aktiivisemmin;
7. toteaa, että komissiolla on valta ja velvollisuus valvoa EU:n lainsäädännön soveltamista ja aloittaa rikkomusmenettely sellaista jäsenvaltiota vastaan, joka ei ole noudattanut jotakin perussopimusten mukaista velvoitetta;
8. on huolissaan siitä, että joissakin jäsenvaltioissa on merkittäviä puutteita EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanossa ja noudattamisen valvonnassa etenkin jätehuollon, jäteveden käsittelyinfrastruktuurin ja ilmanlaadun raja-arvojen noudattamisen osalta;
9. katsoo, että komission olisi ennen uuden lainsäädännön esittämistä varmistettava EU:n nykyisen lainsäädännön tehokas soveltaminen koko unionissa;
10. pitää myönteisenä komission päätöstä¹ vastata rikkomuksiin nopeasti ja tukee sen toimia täytäntöönpanoon liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi epämuodollisesti; kehottaa komissiota parantamaan ongelmanratkaisua koskevaa EU:n pilottijärjestelmää;
11. on huolissaan rikkomusmenettelyjen kokonaismäärän noususta vuonna 2016 niin, että tällaisten kirjattujen tapausten määrä oli suurin viiteen vuoteen;
12. korostaa tarvetta ylläpitää ympäristönsuojelun sekä terveyden ja elintarviketurvallisuuden korkeaa tasoa;
13. korostaa, että EU:n sääntöjen täytäntöönpanon tehokas valvonta terveyden, elintarviketurvallisuuden ja ympäristön alalla on tärkeää unionin kansalaisille, koska se vaikuttaa heidän jokapäiväiseen elämäänsä ja palvelee yleistä etua;
14. panee merkille kantelujen määrän kasvun vuosina 2012–2016; korostaa, että suuri yleisö, yritykset ja kansalaisyhteiskunta antavat ratkaisevan panoksen sen seurantaan, miten EU:n lainsäädäntöä saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä ja pannaan täytäntöön, antamalla komissiolle tietoja vaikeuksista, joita ilmenee jäsenvaltioiden soveltaessa EU:n lainsäädäntöä; korostaa, että unionin oikeuden tehotonta soveltamista koskevien kantelujen määrän kasvu ei välttämättä merkitse EU:n lainsäädännön entistä huonompaa täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa, vaan se saattaa myös olla merkki siitä, että kansalaiset ja yritykset ovat entistä paremmin tietoisia EU:n lainsäädännön mukaisista oikeuksistaan; korostaa tämän vuoksi, että Århusin yleissopimuksen edellyttämä ympäristötietojen saanti on välttämätöntä, jotta suuri yleisö ja kansalaisyhteiskunta voisivat esittää tehokkaasti jäsenvaltioihin kohdistuvia kanteita;
15. kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti ympäristöön liittyviä rikkomusmenettelyjä, joilla on rajat ylittävä ulottuvuus, erityisesti puhdasta ilmaa koskevan lainsäädännön

¹ EUVL C 18, 19.1.2017, s. 10.

alalla, sekä EU:n lainsäädännön asianmukaista saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen soveltamista tulevissa jäsenvaltioissa; kehottaa lisäksi komissiota tiedottamaan kantelun tekijöille asianmukaisesti, avoimesti ja oikea-aikaisesti asianomaisten valtioiden esittämistä perusteluista vastauksessaan kanteluun;

16. panee merkille, että ympäristöön liittyvien rikkomusmenettelyjen määrä väheni vuonna 2016 vuoteen 2015 verrattuna, mutta on huolissaan siitä, että terveyteen ja elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvien menettelyjen määrä kasvoi; kehottaa komissiota kiinnittämään tähän erityistä huomiota;
17. korostaa parlamentin tärkeää roolia huomion kiinnittämisessä vetoamusten ja kysymysten avulla puutteisiin unionin oikeuden soveltamisessa jäsenvaltioissa;
18. kehottaa komissiota lainsäädännön laatimisen ja arvioinnin yhteydessä ottamaan entistä paremmin huomioon tarpeen vähentää pk-yritysten hallinnollista rasitetta; korostaa, että julkisia hankintoja ja käyttöoikeuksia koskevien EU:n sääntöjen kansalliseen lainsäädäntöön sisällyttämisen yhteydessä pk-yritysten olisi voitava tehdä julkisia sopimuksia koskevia tarjouksia entistä helpommin ja halvemmalla niin, että avoimuutta ja kilpailua koskevia EU:n periaatteita noudatetaan täysin;
19. pitää ympäristölainsäädännön täytäntöönpanon arviointia myönteisenä välineenä, joka auttaa yrityksiä ja kansalaisia saamaan hyötyä EU:n ympäristölainsäädännöstä ja -politiikkatoimista entistä paremman täytäntöönpanon kautta;
20. katsoo, että samalla, kun komissio pyrkii tuottamaan entistä parempaa ja tehokkaampaa EU:n lainsäädäntöä¹, on otettava aina huomioon toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen noudattaminen.

¹ COM(2017)0651, 24. lokakuuta 2017.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	27.3.2018
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 50 -: 10 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Marco Affronte, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Ivo Belet, Biljana Borzan, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Alberto Cirio, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Mark Demesmaeker, Stefan Eck, Bas Eickhout, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Arne Gericke, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, György Hölvényi, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Kateřina Konečná, Urszula Krupa, Giovanni La Via, Peter Liese, Lukas Mandl, Valentinas Mazuronis, Boleslaw G. Piecha, Pavel Poc, John Procter, Julia Reid, Frédérique Ries, Michèle Rivasi, Daciana Octavia Sârbu, Annie Schreijer-Pierik, Davor Škrlec, Ivica Tolić, Adina-Ioana Vălean, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Cristian-Silviu Buşoi, Nicola Caputo, Albert Deß, Eleonora Evi, Christofer Fjellner, Elena Gentile, Norbert Lins, Gabriele Preuß, Christel Schaldemose, Dubravka Šuica, Keith Taylor, Carlos Zorrinho

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

50	+
ALDE	Catherine Bearder, Gerben-Jan Gerbrandy, Anneli Jäätteenmäki, Valentinas Mazuronis, Frédérique Ries
ECR	Mark Demesmaecker, Arne Gericke, Urszula Krupa, Bolesław G. Piecha, John Procter, Jadwiga Wiśniewska
EFDD	Eleonora Evi
GUE/NGL	Stefan Eck, Kateřina Konečná
PPE	Pilar Ayuso, Ivo Belet, Cristian-Silviu Buşoi, Alberto Cirio, Angélique Delahaye, Albert Deß, Christofer Fjellner, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Jens Gieseke, Julie Girling, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, György Hölvényi, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Lukas Mandl, Annie Schreijer-Pierik, Dubravka Šuica, Ivica Tolić, Adina-Ioana Vălean
S&D	Biljana Borzan, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Nicola Caputo, Nessa Childers, Miriam Dalli, Seb Dance, Elena Gentile, Pavel Poc, Gabriele Preuß, Christel Schaldemose, Daciana Octavia Sârbu, Damiano Zoffoli, Carlos Zorrinho

10	-
EFDD	Julia Reid
ENF	Sylvie Goddyn, Jean-François Jalkh
NI	Zoltán Balczó
VERTS/ALE	Marco Affronte, Bas Eickhout, Benedek Jávor, Michèle Rivasi, Davor Škrlec, Keith Taylor

0	0

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

21.3.2018

PERUSSOPIMUS-, TYÖJÄRJESTYS- JA TOIMIELINASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

oikeudellisten asioiden valiokunnalle

EU:n lainsäädännön soveltamisen valvonnasta 2016
(2017/2273(INI))

Valmistelija: Kazimierz Michał Ujazdowski

EHDOTUKSET

Perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa oikeudellisten asioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. korostaa, että EU:n perustana on oikeusvaltio ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen (SEU-sopimuksen 2 artikla); korostaa, että jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten toimien ja laiminlyöntien tarkka seuranta on erittäin tärkeää;
2. korostaa, että EU:n lainsäädännön tosiasiallinen täytäntöönpano on olennaisen tärkeää, jotta voidaan lisätä kansalaisten luottamusta EU:n politiikkatoimiin ja toimielimiin; palauttaa mieliin SEUT-sopimuksen 197 artiklan, jossa todetaan tässä yhteydessä, että ”unionin oikeuden tosiasiallista täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa, mikä on keskeistä unionin moitteettoman toiminnan kannalta, pidetään yhteistä etua koskevana asiana”; katsoo, että unionin kansalaiset suhtautuvat unionin oikeuteen luottavaisemmin silloin, kun se pannaan jäsenvaltioissa tosiasiallisesti täytäntöön;
3. toteaa, että ensisijainen vastuu unionin oikeuden asianmukaisesta täytäntöönpanosta ja soveltamisesta on jäsenvaltioilla; toteaa kuitenkin, että tämä ei vapauta unionin toimielimiä niiden velvollisuudesta noudattaa unionin primaarioikeutta, etenkin kun ne tuottavat unionin sekundaarilainsäädäntöä;
4. pitää tervetulleena EU:n lainsäädännön soveltamisen valvonnasta laadittua kertomusta, joka on ensimmäinen laatuaan sen jälkeen, kun paremman sääntelyn agenda tuli voimaan vuonna 2015; palauttaa mieliin, että paremman sääntelyn periaatteisiin kuuluu vaatimus osoittaa, että on tarpeen toteuttaa sääntelyä EU:n tasolla, tavalla, joka on ehdottoman oikeasuhteinen säädöksen tarkoituksiin nähden, ja varmistaa, että

lainsäädäntö pannaan asianmukaisesti täytäntöön oikealla tasolla; korostaa tämän vuoksi, että on tärkeää taata annetun toimivallan periaate sekä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet SEU-sopimuksen 5 artiklan mukaisesti samoin kuin oikeusvarmuus ja yhdenvertaisuus lain edessä, jotta voidaan tehostaa EU:n lainsäädännön soveltamisen valvontaa;

5. pitää valitettavana, että EU:n lainsäädännön oikea-aikainen ja asianmukainen soveltaminen jäsenvaltioissa aiheuttaa edelleen vakavaa huolta, mistä kertoo rikkomusmenettelyjen suuri määrä; pitää valitettavana käsillä olevassa kertomuksessa esiin tulleiden negatiivisten kehityssuuntien suurta määrää, erityisesti käynnistettyjen rikkomusmenettelyjen merkittävää lisäystä (67,5 prosenttia vuoden aikana, niiden määrä oli korkein viiden vuoden aikana), sekä muutoksenhakujen lisääntymistä ja ratkaisuasteen alenemista; panee merkille, että vuoden 2016 lopussa käynnissä olevien rikkomusmenettelyjen jaottelun mukaan ne neljä politiikan alaa, joilla jäsenvaltioita vastaan oli käynnistetty eniten osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevia rikkomusmenettelyjä, olivat sisämarkkinat, ympäristö, rahoitusvakaus/rahoituspalvelut/pääomamarkkinaunioni sekä liikkuvuus/liikenne;
6. toteaa, että komission lupaus toimia strategisemmin unionin lainsäädännön täytäntöönpanon valvonnassa on viime aikoina johtanut rikkomusmenettelyjen päättämiseen poliittisista syistä; kehottaa komissiota tämän vuoksi selittämään tulevissa valvontakertomuksissa tällaisten päätösten taustalla vaikuttavia syitä;
7. panee tyytyväisenä merkille uusien EU Pilot -tapausten kokonaismäärän vähenemisen ja toteaa, että niiden määrä laski alimmalle tasolle sitten vuoden 2011; panee merkille komission tiedonannossa ”EU:n lainsäädäntö: Parempiin tuloksiin soveltamista parantamalla”¹ esitetyn komission tavoitteen käyttää EU Pilot -mekanismia vain silloin, kun se tuo todellista lisäarvoa rikkomistapauksen ratkaisuun; huomauttaa kuitenkin, että EU Pilot on väline, jolla ei ole oikeudellista asemaa ja jolla komissiolle annetaan sellaista harkintavaltaa, joka ei ole asianmukaisten avoimuus- ja vastuuvollisuusvaatimusten mukaista; katsoo, että nämä puutteet voitaisiin korjata siten, että hyväksytään asetus, jossa selkeytetään yksittäisten kantelijoiden ja komission lakisääteisiä oikeuksia ja velvollisuuksia;
8. pitää myönteisenä, että kertomuksessa pidetään tärkeänä parlamentin roolia, kun se kiinnittää kysymysten ja vetoomusten avulla komission huomioon puutteisiin unionin oikeuden soveltamisessa jäsenvaltioissa; huomauttaa, että kun kansalliset parlamentit valvovat tiiviimmin maidensa hallituksia näiden osallistuessa lainsäädäntöprosessiin, voidaan edistää unionin oikeuden tehokasta soveltamista perussopimuksissa määrättyllä tavalla;
9. korostaa avoimuuden, vastuuvollisuuden ja tehokkuuden merkitystä unionin toimielinten laatiessa ja soveltaessa unionin lainsäädäntöä, mikä merkitsee sitä, että unionin lainsäädännön on oltava selkeää, ymmärrettävää, johdonmukaista, täsmällistä ja sen on oltava kansalaisten kannalta saavutettavaa, ja katsoo, että samalla on otettava

¹ C(2016)8600, EUVL C 18, 19.1.2017, s. 10.

huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö, jossa painotetaan EU:n oikeussääntöjen ennakoitavuuden ja ennustettavuuden tarvetta¹;

10. korostaa, että unionin kansalaisilla on oikeus siihen, että heille tiedotetaan ensimmäisenä selkeällä, tosiasiallisesti helposti saatavilla olevalla, avoimella ja oikea-aikaisella tavalla, onko annettu kansallisia säädöksiä unionin lainsäädännön saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä ja mitä säädöksiä on annettu ja mitkä kansalliset viranomaiset vastaavat unionin lainsäädännön asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamisesta; on tietoinen työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden keskeisestä roolista unionin lainsäädännön valvonnassa ja sitä koskevien tehokkaiden oikeusturvakeinojen lisäämisessä;
11. toistaa paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen määräyksen, jossa kehoitetaan jäsenvaltioita, jotka saattaessaan unionin direktiivejä osaksi kansallista lainsäädäntöä päättävät lisätä elementtejä, jotka eivät millään tavoin liity kyseiseen unionin lainsäädäntöön, tekemään tällaiset lisäykset tunnistettaviksi joko täytäntöönpanosäädöksessä tai niihin liittyvissä asiakirjoissa;
12. ilmaisee huolensa siitä, että koska monet direktiivit on käännetty epäjohdonmukaisesti unionin virallisille kielille, on todennäköistä, että erilaiset kieliversiot aiheuttavat säädösten erilaisia tulkintoja ja eroja siinä, miten ne saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä; pitää tämän vuoksi valitettavana, että tällainen eri tavoilla tapahtuva direktiivien saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja erilaiset oikeudelliset tulkinnat eivät paljastu järjestelmällisesti, vaan ainoastaan silloin, kun asiaa selkeytetään Euroopan unionin tuomioistuimen antamalla ratkaisulla;
13. toteaa, että kansallisilla parlamenteilla on keskeinen tehtävä niin valvottaessa unionin säädösesitysten laadintaa kuin varmistettaessa, että jäsenvaltiot panevat EU:n oikeuden asianmukaisesti täytäntöön; kehottaa kansallisia parlamenteja hoitamaan tätä tehtävää ennakoivasti;
14. kehottaa komissiota valvomaan tehokkaasti, että kansalliset tuomioistuimet pyytävät Euroopan unionin tuomioistuimelta ennakkoratkaisuja niille SEUT-sopimuksen 267 artiklassa asetetun velvollisuuden mukaisesti; kehottaa komissiota tämän vuoksi harkitsemaan rekisterin perustamista kaikista kansallisten tuomioistuinten EU:n oikeuden tulkinnasta antamista ratkaisuista, joihin ei ole pyydetty Euroopan unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisua;
15. korostaa EU:n perussopimuksissa vahvistettua avoimuuden periaatetta samoin kuin Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 ja 47 artiklassa tarkoitettua unionin kansalaisten oikeutta oikeussuojaan ja hyvään hallintoon; huomauttaa, että nämä oikeudet ja periaatteet edellyttävät, että kansalaisille on taattava asianmukainen ja helppo mahdollisuus tutustua heitä koskeviin säädösehdotuksiin; toteaa, että näiden oikeuksien ja periaatteiden olisi oltava ensiarvoisen tärkeitä myös jäsenvaltioille niiden laatiessa ehdotuksia säädöksiksi, joiden tarkoituksena on panna täytäntöön EU:n lainsäädäntöä;

¹ Tuomioistuimen tuomio 10. syyskuuta 2009, Plantanol GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Darmstadt, C-201/08, ECLI:EU:C:2009:539, 46 kohta.

16. kehottaa kaikkia lainsäädäntömenettelyyn osallistuvia unionin toimielimiä sitoutumaan siihen, että parannetaan säädöstekstien laadinnan laatua lainsäädännön parantamista koskevan ohjelman yhteydessä annetun lupauksen mukaisesti; palauttaa mieliin, että vuonna 1998 tehtyä toimielinten välistä sopimusta yhteisön lainsäädännön valmistelun laatua koskevista yhteisistä suuntaviivoista on mukautettava niin, että tämä tavoite voidaan saavuttaa;
17. pitää myönteisenä komission sitoutumista siihen, että se auttaa aktiivisesti jäsenvaltioita saattamaan lainsäädännön osaksi niiden kansallista lainsäädäntöä ja panemaan sen täytäntöön laatimalla tiettyjä direktiivejä ja asetuksia koskevia täytäntöönpanosuunnitelmia; kehottaa komissiota antamaan jäsenvaltioille tehostettua ohjausta ja apua käyttäen konkreettisia välineitä, jotta voidaan parantaa EU:n lainsäädännön täytäntöönpanossa saavutettuja tuloksia; kannustaa komissiota avustamaan jäsenvaltioita, joilla saattaa lähtökohtaisesti olla haasteita täytäntöönpanossa ja saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä ja puuttumaan näihin vastaavasti lisäämällä viranomaisten institutionaalisia valmiuksia teknisellä tasolla;
18. korostaa, että työmarkkinaosapuolet, kansalaisjärjestöt ja muut sidosryhmät ovat tärkeässä osassa, kun laaditaan lainsäädäntöä ja valvotaan sitä, miten jäsenvaltiot saattavat unionin lainsäädäntöä osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltavat sitä, ja kun tässä yhteydessä havaituista puutteista raportoidaan; kehottaa kansallisia viranomaisia ja unionin toimielimiä tukemaan tätä osaa;
19. muistuttaa, että parlamentin on voitava valvoa myös sitä, miten komissio panee asetukset täytäntöön, samalla tavoin kuin direktiivien kohdalla; vaatii tämän vuoksi unionin toimielimiä tekemään tehokkaampaa ja vaikuttavampaa yhteistyötä SEU-sopimuksen 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti; pyytää uudelleen komissiota varmistamaan, että asetusten täytäntöönpanoa koskevat tiedot annetaan selkeästi sen tulevaisuudessa EU:n lainsäädännön soveltamisen valvontaa koskevissa vuosikertomuksissa; muistuttaa jäsenvaltioita niiden velvollisuudesta toimittaa komissiolle kansalliset säädökset, joilla asetukset saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä tai pannaan täytäntöön, SEU-sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetun vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti;
20. toistaa pyyntönsä, että olisi perustettava asiasta vastaaviin pääosastoihin (sisäasioiden, ulkoasioiden ja tutkimuspalvelujen pääosastot) itsenäinen jälkiarviointijärjestelmä, jolla arvioidaan parlamentin yhteispäätösmenettelyssä ja tavallisen lainsäätämisenjärjestyksen mukaisesti hyväksymien tärkeimpien unionin säädösten vaikutusta;
21. muistuttaa, että perussopimukset ja EU:n perusoikeuskirja sitovat kaikkia unionin toimielimiä myös silloin, kun ne toimivat kansainvälisten lainanantajien ryhmien jäseninä;
22. kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota siihen, miten se valvoo sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien korruptiokäytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta annetun unionin lainsäädännön täytäntöönpanoa, ja kehottaa toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet kyseisen ilmiön kitkemiseksi.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	21.3.2018
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 23 -: 1 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Gerolf Annemans, Michał Boni, Mercedes Bresso, Elmar Brok, Fabio Massimo Castaldo, Pascal Durand, Esteban González Pons, Danuta Maria Hübner, Alain Lamassoure, Jo Leinen, Morten Messerschmidt, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Markus Pieper, Paulo Rangel, Helmut Scholz, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Barbara Spinelli, Claudia Țapardel, Kazimierz Michał Ujazdowski
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Max Andersson, Pervenche Berès, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Jérôme Lavrilleux, Cristian Dan Preda, Jasenko Selimovic, Rainer Wieland

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

23	+
ALDE	Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Jasenko Selimovic
ECR	Morten Messerschmidt, Kazimierz Michał Ujazdowski
EFDD	Fabio Massimo Castaldo
GUE/NGL	Helmut Scholz, Barbara Spinelli
PPE	Michał Boni, Elmar Brok, Esteban González Pons, Danuta Maria Hübner, Alain Lamassoure, Markus Pieper, Paulo Rangel, György Schöpflin
S&D	Pervenche Berès, Mercedes Bresso, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Jo Leinen, Pedro Silva Pereira, Claudia Țapardel
VERTS/ALE	Max Andersson, Pascal Durand

1	-
ENF	Gerolf Annemans

0	0

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

12.4.2018

NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO

oikeudellisten asioiden valiokunnalle

EU:n lainsäädännön soveltamisen valvonnasta 2016
(2017/2273(INI))

Valmistelija: Marijana Petir

EHDOTUKSET

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta pyytää asiasta vastaavaa oikeudellisten asioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- ottaa huomioon 19. joulukuuta 1978 annetun direktiivin 79/7/ETY, jossa jäsenvaltiot veloitetaan toteuttamaan asteittain miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatetta sosiaaliturvaa koskevissa kysymyksissä,
- ottaa huomioon 19. lokakuuta 1992 annetun direktiivin 92/85/ETY, jossa otetaan käyttöön toimenpiteitä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamiseksi työssä,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2004 annetun direktiivin 2004/113/EY miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan alalla,
- ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2010 annetun neuvoston direktiivin 2010/18/EU BusinessEuropen, UEAPMen, CEEP:n ja EAY:n tekemän vanhempainvapaata koskevan tarkistetun puitesopimuksen täytäntöönpanosta ja direktiivin 96/34/EY kumoamisesta,
- ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/41/EU miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen

soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin sekä neuvoston direktiivin 86/613/ETY kumoamisesta,

- ottaa huomioon 5. huhtikuuta 2011 annetun direktiivin 2011/36/EU ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta,
 - ottaa huomioon 13. joulukuuta 2011 annetun direktiivin 2011/99/EU, jossa vahvistettiin eurooppalainen suojelumääräys, jotta voidaan suojella henkilöitä ”toisen henkilön rikokselta, joka voi vaarantaa ensiksi mainitun hengen, ruumiillisen tai henkisen koskemattomuuden, ihmisarvon, henkilökohtaisen vapauden tai seksuaalisen koskemattomuuden,” ja jotta ”toisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomais voi jatkaa tämän toisen jäsenvaltion alueella asianomaisen henkilön suojelua”; direktiiviä on lujitettu 12. kesäkuuta 2013 annetulla asetuksella (EU) N:o 606/2013 yksityisoikeuden alalla määrättyjen suojelutoimenpiteiden vastavuoroisesta tunnustamisesta, jolla varmistetaan, että suojelutoimenpiteet tunnustetaan kaikkialla unionissa,
 - ottaa huomioon 25. lokakuuta 2012 annetun direktiivin 2012/29/EU rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä neuvoston puitepäätöksen 2001/220/YOS korvaamisesta,
- A. toteaa, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2 artiklan mukaan unionin perustana olevat arvot ovat ihmisarvon kunnioittaminen, vapaus, kansanvalta, tasa-arvo, oikeusvaltio ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen, vähemmistöihin kuuluvien oikeudet mukaan luettuina; toteaa, että nämä ovat jäsenvaltioille yhteisiä arvoja yhteiskunnassa, jolle on ominaista moniarvoisuus, syrjimättömyys, suvaitsevaisuus, oikeudenmukaisuus, yhteisvastuu sekä naisten ja miesten tasa-arvo; toteaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 8 artikla velvoittaa unionin poistamaan eriarvoisuutta miesten ja naisten välillä sekä edistämään tasa-arvoa kaikessa toiminnassaan;
- B. toteaa, että SEU:n 2 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklan mukaisesti tasa-arvo naisten ja miesten välillä on yksi niistä keskeisistä arvoista, joihin EU perustuu, ja toteaa, että unionin on pyrittävä kaikissa toimissaan torjumaan syrjintää kaikissa muodoissaan, poistamaan epätasa-arvoisuuksia ja edistämään yhdenvertaisia mahdollisuuksia ja tasa-arvoista kohtelua;
- C. toteaa, että SEUT:n 157 artiklassa sallitaan syrjinnän kaikkien muotojen, myös sukupuoleen perustuvan, torjuminen lainsäädännössä ja että sen 19 artiklassa annetaan siihen mahdollisuus;
- D. toteaa, että Lissabonin sopimuksen hyväksyneen hallitusten välisen konferenssin päätösasiakirjaan liitettyssä julistuksessa nro 19 EU ja sen jäsenvaltiot sitoutuivat torjumaan kaikenlaista perheväkivaltaa, estämään tällaiset rikokset ja rankaisemaan niistä sekä tukemaan ja suojelemaan niiden uhreja;
- E. toteaa, että EU:n lainsäädäntö, jolla kielletään ihmiskauppa ja etenkin nais- ja lapsikauppa, on hyväksytty SEUT:n 79 ja 83 artiklan perusteella; toteaa, että perusoikeus-, tasa-arvo- ja kansalaisuusohjelmalla rahoitetaan muun muassa toimia naisiin kohdistuvan väkivallan poistamiseksi;

- F. toteaa, että erityisesti sukupuolten tasa-arvoon keskittyviä EU:n direktiivejä ei ole pantu asianmukaisesti täytäntöön joissakin jäsenvaltioissa, mikä jättää eri sukupuolia edustavat henkilöt suojattomiksi syrjinnältä työhön pääsyn sekä tavaroiden ja palvelujen saamisen aloilla;
- G. toteaa, että sukupuoleen perustuva syrjintä kytkeytyy muuntyyppiseen syrjintään, mukaan lukien rotuun ja etniseen alkuperään, uskontoon, vammaisuuteen, terveyteen, sukupuoli-identiteettiin, seksuaaliseen suuntautumiseen, ikään ja/tai sosioekonomiseen tilanteeseen perustuvaan syrjintään;
- H. ottaa huomioon, että EU:ssa 33 prosenttia naisista on joutunut fyysisen ja/tai seksuaalisen väkivallan uhriksi ja 55 prosenttia on kokenut seksuaalista häirintää, josta 32 prosenttia on tapahtunut työpaikalla; toteaa, että naiset ovat erityisen alttiita seksuaaliselle ja fyysiselle väkivallalle, verkkoväkivallalle, verkkokiusaamiselle ja vainoamiselle; ottaa huomioon, että yli puolet murhan uhreiksi joutuneista naisista kuolee kumppanin, sukulaisen tai perheenjäsenen surmaamina; toteaa, että naisiin kohdistuva väkivalta on yksi maailman laajimmalle levinneistä ihmisoikeusrikkomuksista, riippumatta iästä, kansallisuudesta, uskonnosta, koulutuksesta tai taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta asemasta, ja että se on merkittävä este naisten ja miesten väliselle tasa-arvolle; ottaa huomioon, että naismurhien määrä ei ole laskussa jäsenvaltioissa;
- I. ottaa huomioon, että EU:n HLBT-tutkimuksen mukaan lesboilla sekä biseksuaalisilla ja transsukupuolisilla naisilla on erittäin suuri riski joutua syrjityiksi seksuaalisen suuntautumisensa tai sukupuoli-identiteettinsä perusteella; toteaa, että 23 prosenttia lesboista ja 35 prosenttia transihmisistä on joutunut viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana vähintään kerran fyysisen/seksuaalisen väkivallan tai väkivallalla uhkailun kohteeksi kotona tai kodin ulkopuolella, kuten kadulla, julkisissa liikennevälineissä tai työpaikalla;
- J. toteaa, että sukupuolten tasa-arvoa koskevan EU:n lainsäädännön soveltamisessa ja täytäntöönpanossa jäsenvaltioissa on todettu olevan merkittäviä ongelmia, jotka liittyvät asiaankuuluvien direktiivien saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltamiseen, kuten huomattavia puutteita lainsäädännössä ja sen epä johdonmukaista soveltamista kansallisissa tuomioistuimissa;
- K. toteaa, että instituutiot ja mekanismit sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi on usein jätetty vähälle huomiolle kansallisissa hallintorakenteissa ja ne on jaettu eri politiikan alojen kesken ja niitä heikentävät monimutkaiset toimeksiannot eikä niitä varten ole riittävästi asiantuntevaa henkilöstöä, koulutusta, tietoja tai riittäviä resursseja eivätkä ne saa riittävästi tukea poliittisilta johtajilta;
- L. toteaa, että sukupuolten tasa-arvoa ja syrjimättömyyttä käsittelevän oikeusalan eurooppalaisen asiantuntijaverkoston vuonna 2017 syrjinnän vastaisesta lainsäädännöstä Euroopassa tekemän vertailevan analyysin mukaan suurimmassa osassa maita on edelleen vakavia käsityksiä ja tietoisuuteen liittyviä ongelmia, sillä ihmiset eivät usein ole tietoisia oikeuksistaan saada suojelua syrjinnältä tai suojelumekanismeista; toteaa, että tämän analyysin mukaan EU:n syrjinnän vastaisten direktiivien täytäntöönpanon yhteydessä on tullut esiin uusia huolenaiheita, kuten se, ettei organisaatioilla ja yhdistyksillä ole oikeudellista asemaa (tai on liian rajoittava asema), jonka perusteella

ne voisivat osallistua toimiin syrjinnän uhrien puolesta tai heidän tukemiseksi, käänteisen todistustaakan rajoittava soveltaminen sekä esteet tehokkaan oikeussuojan saatavuudelle, ja toteaa, että nämä estävät kansalaisia käyttämästä ja suojelemasta täysimääräisesti syrjinnän vastaisen lainsäädännön säännöksistä johtuvia oikeuksiaan;

- M. toteaa, että Euroopan tasa-arvoinstituutin (EIGE) vuoden 2017 tasa-arvoindeksin mukaan vain hyvin vähäistä edistymistä on tapahtunut, mikä perusteella on selvää, että EU on edelleen kaukana sukupuolten tasa-arvon saavuttamisesta, sillä sen kokonaispisteet ovat nyt 66,2/100 eli vain neljä pistettä enemmän kuin kymmenen vuotta sitten;
- N. toteaa, että päätöksenteossa sukupuolten tasa-arvoa koskevat tiedot kertoivat lähes 10 pisteen parannuksesta kuluneen vuosikymmenen aikana, kun pisteitä saatiin nyt 48,5, mutta toteaa, että tällä alalla saavutettu pistemäärä on edelleen kaikista alhaisin; toteaa, että nämä harmilliset luvut kertovat naisten ja miesten epätasaisesta edustuksesta politiikassa ja demokratiavajeesta EU:n hallinnossa;
- O. panee merkille, että Eurofoundin sukupuolten välistä työllisyseroa käsittelevässä raportissa arvioidaan tämän työllisyseron maksavan EU:lle vuosittain noin 370 miljardia euroa, mikä vastaa 2,8:aa prosenttia EU:n BKT:stä;
- P. ottaa huomioon, että Eurofoundin työolotutkimuksen mukaan palkallista ja palkatonta työaikaan kuvaava yhdistelmäindikaattori osoittaa, että laskettaessa yhteen palkalliset ja palkattomat työtunnit naiset työskentelevät pidempään;
- Q. toteaa, että huolimatta EU:n sitoutumisesta sukupuolten tasa-arvoon päätöksenteossa, tasa-arvo ei toteudu EU:n virastojen hallintoneuvoksissa, joissa sukupuolten välinen eriytyminen elää sitkeästi;
- R. toteaa, että köyhyyden naisistuminen on tosiasia EU:ssa ja että tasa-arvoa ja sukupuolten tasa-arvoa koskevan EU:n lainsäädännön asianmukaisen ja täysimääräisen soveltamisen ja täytäntöönpanon pitäisi olla sidoksissa politiikkoihin, joilla pyritään puuttumaan naisten parissa erittäin yleiseen työttömyyteen, köyhyyteen ja sosiaaliseen syrjäytymiseen, ilmiöihin, jotka liittyvät tiiviisti julkisiin palveluihin, kuten terveydenhoitoon, koulutukseen, sosiaalipalveluihin ja sosiaalietuuksiin vaikuttavien määrärahojen leikkauksiin; toteaa, että tasa-arvopolitiikan ja sukupuoli- ja tasa-arvolainsäädännön täytäntöönpanon riittämättömyys vaarantaa edelleen naisia ja kasvattaa köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen riskiä jättämällä heidät työmarkkinoiden ulkopuolelle;
- S. toteaa, että voimassa olevan lainsäädännön moitteeton täytäntöönpano on olennaista naisten ja miesten tasa-arvon saavuttamiseksi; toteaa, että vaikka uudelleenlaaditussa direktiivissä 2006/54/EY selvästi kielletään sekä välitön että välillinen syrjintä, ja huolimatta siitä, että naiset ovat saavuttaneet keskiarvoisesti korkean koulutustason, sukupuolten palkkaero oli vuonna 2015 edelleen 16,3 prosenttia;
- T. toteaa, että sukupuolten tasa-arvon periaatteen on oltava olennainen osa voimassa olevan lainsäädännön soveltamisen valvomista;

- U. toteaa, että tietojen ja jos mahdollista sukupuolen mukaan eriteltyjen tietojen kerääminen on huomattavan tärkeää EU:n lainsäädännön soveltamisessa tähän mennessä saavutetun edistyksen arvioimiseksi;
1. painottaa, että naisten ja miesten tasa-arvo on EU:n keskeinen periaate, joka on otettava huomioon kaikissa politiikkatoimissa;
 2. korostaa ratkaisevaa merkitystä, joka oikeusvaltioperiaatteella on demokraattisen hallinnon kaikkien muotojen legitimitetin kannalta; painottaa, että tämä on yksi unionin oikeusjärjestyksen kulmakivistä ja siten yhdenmukainen oikeusvaltioperiaatteeseen perustuvan unionin kanssa;
 3. muistuttaa, että tasa-arvon periaate – samasta työstä maksettavan saman palkan osalta – on ollut kirjattuna unionin perussopimuksiin vuodesta 1957 lähtien (katso SEUT:n 157 artikla), ja painottaa, että SEUT:n 153 artiklassa annetaan EU:lle mahdollisuus toimia tasa-arvoisten mahdollisuuksien ja tasa-arvoisen kohtelun laajemmalla alalla työssä ja ammatissa;
 4. huomauttaa, että EU:n lainsäädännön moitteeton täytäntöönpano ja soveltaminen on olennaista EU:n politiikan toteuttamiseksi perussopimuksissa vahvistetun naisten ja miesten tasa-arvoa koskevan periaatteen näkökulmasta ja keskinäisen luottamuksen vahvistamiseksi ja edistämiseksi julkisten toimielinten välillä sekä EU:n että jäsenvaltioiden tasolla sekä toimielinten ja kansalaisten välillä, ja muistuttaa myös, että luottamus ja oikeusvarmuus toimivat molemmat hyvän yhteistyön ja EU:n lainsäädännön tehokkaan soveltamisen perustana;
 5. muistuttaa komission asemasta ”sopimusten valvojana” ja sen velvollisuudesta valvoa EU:n lainsäädännön täytäntöönpanoa ja painottaa, että jäsenvaltiot ovat ensisijaisesti vastuussa lainsäädännön täytäntöönpanon varmistamisesta ja valvomisesta; huomauttaa, että voimassa olevan naisten ja miesten tasa-arvoa koskevan EU:n lainsäädännön toteuttamatta jättäminen, puutteellinen soveltaminen ja täytäntöönpano vaikuttavat unionin tehokkuuteen ja uskottavuuteen;
 6. muistuttaa jäsenvaltioita ja EU:n toimielimiä siitä, että lainsäädännön oikea-aikaisen ja asianmukaisen soveltamisen varmistaminen jäsenvaltioissa on yksi EU:n ensisijaisista toimista; korostaa, että on tärkeää taata annetun toimivallan periaate sekä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet SEU-sopimuksen 5 artiklan mukaisesti samoin kuin yhdenvertaisuus lain edessä, jotta voidaan tehostaa EU:n lainsäädännön soveltamisen seurantaa; palauttaa mieliin, että on tärkeää lisätä tietoisuutta niiden voimassa olevien direktiivien säännöksistä, joissa puututaan naisten ja miesten tasa-arvon periaatteen eri näkökohtiin ja toteutetaan sitä käytännössä;
 7. kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan naisten ja miesten tasa-arvon käytännössä toteuttavan lainsäädännön saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpanemiseksi ajallaan;
 8. korostaa, että jos naisten ja miesten tasa-arvoisia mahdollisuuksia ja tasa-arvoista kohtelua koulutuksessa, työssä ja ammatissa, samapalkkaisuutta sekä naisten ja miesten tasa-arvoista kohtelua tavaroiden ja palveluiden saatavuuden ja tarjonnan alalla koskevaa voimassa olevaa EU:n lainsäädäntöä sekä työ- ja yksityiselämän tasapainon

parantamiseksi ja naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan kaikkien muotojen poistamiseksi annettuja voimassa olevia säännöksiä ei saateta ajallaan ja oikein osaksi kansallista lainsäädäntöä, kansalaiset ja yritykset eivät pääse hyötymään EU:n lainsäädännön mukaan heille kuuluvista eduista;

9. painottaa unionin oikeuden tehokkaan soveltamisen vaikutusta unionin toimielinten uskottavuuden lisääntymiseen; katsoo siten, että komission julkaisema vuosikertomus, vetoomusoikeus ja Kansalaisten Eurooppa -aloite ovat tärkeitä työkaluja, joiden avulla EU:n lainsäätäjät voivat tunnistaa mahdollisia porsaanreikiä;
10. toteaa, että on tärkeää kerätä tietoja ja mahdollisesti sukupuolen mukaan eriteltyjä tietoja naisten oikeuksien edistämiseksi tapahtuneen edistyksen arvioimiseksi;
11. painottaa, että rikkomismenettelyt ovat arvokas työkalu EU:n lainsäädännön asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamisessa;
12. toteaa, että Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä Euroopan unionin perusoikeuskirjasta tuli EU:n perusoikeuksien sitova kokoelma, että perusoikeuskirjassa kielletään kaikenlainen syrjintä, rajaamatta kieltoa mihinkään erityisiin aloihin, ja että se koskee EU:n toimielimiä, elimiä, toimistoja ja virastoja ja jäsenvaltioita niiden pannahsa täytäntöön unionin lainsäädäntöä;
13. kehottaa jäsenvaltioita torjumaan ihmiskauppaa, jonka tarkoituksena on työvoiman hyväksikäyttö tai seksuaalinen hyväksikäyttö, joka on edelleen ihmiskaupan laajimmalle levinnyt muoto;
14. panee tyytyväisenä merkille, että Euroopan unionin tuomioistuimen laaja tulkinta ”samapalkkaisuuden” käsitteestä, jonka tuomioistuin on ilmaissut tätä artiklaa koskevassa laajassa oikeuskäytännössään, on varmasti laajentanut mahdollisuuksia torjua sekä välitöntä että välillistä sukupuoleen perustuvaa palkkasyrjintää ja kaventaa sukupuolten palkkaeroa, mutta painottaa, että tekemistä riittää vielä EU:ssa edelleen vallitsevan sukupuolten palkkaeron poistamiseksi;
15. pitää valitettavana, ettei vielä ole hyväksytty ja pantu täytäntöön EU:n lainsäädäntöä, jossa puututtaisiin kunnolla työoloihin ja työaikoihin, mukaan lukien työhön yleisinä vapaapäivinä ja sunnuntaisin ja työhön ilman taukoja ja lepoaikoja; huomauttaa, että yhdenmukaisen lainsäädännön puuttuminen tekee asianmukaisen työ- ja yksityiselämän tasapainon saavuttamisesta vaikeaa, mikä vaikuttaa erityisesti naisiin ja heidän asemaansa työmarkkinoilla;
16. on erittäin pahoillaan siitä, että miesten ja naisten palkkaeron kieltävien oikeudellisten periaatteiden käyttöönotto ei yksinään poista edelleen vallitsevaa sukupuolten palkkaeroa; painottaa, että uudelleenlaadittavassa direktiivissä edellytetään jäsenvaltioiden varmistavan, että kaikki määräykset työehtosopimuksissa, palkka-asteikoissa, palkkasopimuksissa ja yksittäisissä työsopimuksissa, jotka ovat samapalkkaisuuden periaatteen vastaisia, on mitätöitävä tai voidaan mitätöidä tai niitä voidaan muuttaa;
17. painottaa, että EU:n lainsäädännön täytäntöön panemiseksi käytössä olevien nykyisten välineiden lisäksi sekä jäsenvaltioiden että komission olisi kiinnitettävä enemmän

huomiota vaihtoehtoisin välineisiin, joiden avulla EU:n lainsäädäntöä, etenkin samapalkkaisuutta koskevia säännöksiä, voitaisiin panna täytäntöön laajemmin; korostaa siksi työehtosopimusten merkitystä samapalkkaisuuden, vanhempainvapaiden ja muiden työhön liittyvien oikeuksien takaamiseksi työehtosopimusneuvottelujen avulla;

18. palauttaa mieliin 15. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman, jossa kehoitettiin hyväksymään EU:n asetus Euroopan unionin hallintomenettelylaista SEUT-sopimuksen 298 artiklan nojalla¹; panee pettyneenä merkille, ettei komissio ole reagoinut parlamentin pyyntöön, joka koski lainsäädäntöehdotuksen esittämistä hallintomenettelylaista.

¹ EUVL C 440, 30.12.2015, p. 17.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	12.4.2018
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 17 -: 1 0: 5
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Daniela Aiuto, Beatriz Becerra Basterrechea, Vilija Blinkevičiūtė, Anna Maria Corazza Bildt, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Florent Marcellesi, Angelika Mlinar, Marijana Petir, João Pimenta Lopes, Ángela Vallina, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Jadwiga Wiśniewska
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Livia Járóka, Urszula Krupa, Kostadinka Kuneva, Nosheena Mobarik, Jordi Solé, Marc Tarabella, Mylène Troszczynski, Julie Ward
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Margrete Auken

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

17	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea, Angelika Mlinar
ECR	Nosheena Mobarik
EFDD	Daniela Aiuto
GUE/NGL	Kostadinka Kuneva, Ángela Vallina
PPE	Anna Maria Corazza Bildt, Marijana Petir, Elissavet Vozemberg-Vrionidi
S&D	Vilija Blinkevičiūtė, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Julie Ward, Marc Tarabella
VERTS/ALE	Margrete Auken, Florent Marcellesi, Jordi Solé

1	-
ENF	Mylène Troszczynski

5	0
ECR	Urszula Krupa, Jadwiga Wiśniewska
GUE/NGL	João Pimenta Lopes
PPE	Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Lívia Járóka

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjä

23.3.2018

VETOOMUSVALIOKUNNAN LAUSUNTO

oikeudellisten asioiden valiokunnalle

EU:n lainsäädännön soveltamisen valvonnasta 2016
(2017/2273(INI))

Valmistelija: Cecilia Wikström

EHDOTUKSET

Vetoamusvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa oikeudellisten asioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. muistuttaa, että oikeus esittää vetoamus Euroopan parlamentille on unionin kansalaisuuden kulmakivi, kuten Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 20 ja 227 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 44 artiklassa määrätään, ja äskettäisten tutkimusten mukaan kansalaiset pitävät sitä toiseksi tärkeimpänä seikkana; korostaa vetoamusten merkitystä siinä, että unionin kansalaiset ja unionissa asuvat voivat tuntea itsensä osallisiksi unionin toimintaan ja ilmaista huolensa EU:n lainsäädännön väärinkäytös- tai rikkomistapauksista ja tuoda mahdolliset puutteet esiin, jotta ongelmiin voitaisiin löytää nopea ja tehokas ratkaisu; yhtyy komission näkemykseen siitä, että EU:n nykyisen lainsäädännön tehokkaan täytäntöönpanon valvonnan varmistamiseksi tehtävää työtä on pidettävä yhtä tärkeänä kuin uuden lainsäädännön kehittämiseksi tehtävää työtä; kehottaa komissiota tässä yhteydessä parantamaan esitettyjen vetoamusten käsittelyä antamalla nopeita ja seikkaperäisiä vastauksia;
2. kiinnittää huomiota politiikkayksikkö C:n vetoamusvaliokunnalle teettämään tutkimukseen ”EU:n lainsäädännön soveltamisen valvonta: keinot ja haasteet”¹ ja pitää myönteisinä siinä esitettyjä konkreettisia suosituksia parlamentin toimiksi; kiinnittää huomiota äskettäin julkaistuun politiikkayksikkö C:ltä tilattuun tutkimukseen ”Tehokkaat oikeussuojakeinot”², joka tehtiin useiden vetoamusten käsittelyssä esiin tulleiden väitteiden johdosta; kannattaa komission ehdotusta edistää EU:n lainsäädäntöä koskevaa

¹ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/596799/IPOL_STU\(2017\)596799_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/596799/IPOL_STU(2017)596799_EN.pdf)

² [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/596818/IPOL_STU\(2017\)596818_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/596818/IPOL_STU(2017)596818_EN.pdf)

oikeusalan koulutusta eri jäsenvaltioissa, jotta varmistetaan tuomioiden johdonmukaisuus ja siten oikeuksien yhtäläinen toteutuminen koko unionissa;

3. panee merkille, että vetoomusten esittäjät viittaavat usein EU:n lainsäädännön rikkomuksiin ja huomauttaa, että vuonna 2016 rekisteröitiin monia vetoamuksia sisämarkkinoiden, oikeuden, perusoikeuksien ja ympäristön aloilla;
4. korostaa, että EU:n lainsäädännön asianmukainen soveltaminen on erittäin tärkeää, jotta voidaan saavuttaa perussopimuksissa ja johdetussa oikeudessa määritellyt EU:n politiikan tavoitteet, kuten Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2 artiklassa määrätty oikeusvaltioperiaate; korostaa, että puutteellinen täytäntöönpano ei ainoastaan haittaa sisämarkkinoiden tehokkuutta ja johda kalliisiin seurauksiin, kuten ympäristölle aiheutuviin peruuttamattomiin vahinkoihin, vaan sillä on myös suora vaikutus yksilöiden oikeuksiin ja se vaikuttaa näin ollen unionin uskottavuuteen ja imagoon; korostaa tässä yhteydessä, että soveltaminen ja täytäntöönpanon valvonta perustuvat perussopimuksissa määrättyyn vallanjakoon ja että jäsenvaltioilla ja komissiolla on tästä syystä jaettu vastuu EU:n lainsäädännön soveltamisesta ja sen täytäntöönpanon valvonnasta siten, että komissio on viime kädessä perussopimusten valvoja; korostaa samanaikaisesti, että kaikki EU:n toimielimet jakavat vastuun EU:n lainsäädännön soveltamisesta ja täytäntöönpanon valvonnasta, kuten parempaa lainsäädäntöä koskevassa vuoden 2016 toimielinten välisessä sopimuksessa määrätään;
5. pitää myönteisenä avoimuuden lisääntymistä ja tilastotietojen suurempaa määrää komission vuoden 2016 kertomuksessa aiempiin kertomuksiin verrattuna; pitää kuitenkin valitettavana, ettei komissio toimita tarkkoja tietoja sellaisten vetoomusten määrästä, jotka ovat johtaneet EU Pilot -menettelyn tai rikkomusmenettelyn aloittamiseen, ja pyytää komissiota toimittamaan nämä tiedot; pitää valitettavana, ettei parlamentti eivätkä vetoomuksen esittäjät ole mukana näissä menettelyissä; toistaa komissiolle esittämänsä vaatimuksen siitä, että sen olisi annettava Euroopan parlamentille tietoa kaikista käynnistetyistä EU Pilot -menettelyistä ja rikkomusmenettelyistä, jotta voidaan parantaa avoimuutta, vähentää vetoomusvaliokunnan avulla riita-asioiden käsittelyaikaa, rakentaa luottamusta EU:hun ja lopuksi edistää EU Pilot -menettelyn legitimitettä erityisesti, kun kyse on rikkomusmenettelyistä; kehottaa komissiota ilmoittamaan järjestelmällisesti päätöksistään ja komission jäsenten kollegion toteuttamista erilaisista toimista ja julkistamaan pakettikokousten esityslistat sekä niiden tärkeimmät tulokset; panee merkille Euroopan unionin tuomioistuimen toukokuussa 2017 asioissa C-39/05 P, C-52/05 P ja C-562/14 P antaman tuomion, jonka mukaan EU Pilot -menettelyn asiakirjoja ei pitäisi julkistaa, jos on olemassa riski, että tällainen julkistaminen vaikuttaisi rikkomusmenettelyn luonteeseen, muuttaisi menettelyn kulkua tai haittaisi menettelyn tavoitteita; kehottaa komissiota julkistamaan jäsenvaltioiden kanssa vaihdetut asiakirjat, kun tätä riskiä ei enää ole eli kun EU Pilot -menettelyt on saatu päätökseen; tukee tässä yhteydessä Euroopan oikeusasiamiehen ehdotusta rikkomusmenettelyä edeltävässä vaiheessa olevien EU Pilot -tapauksen oikea-aikaisuudesta ja läpinäkyvyydestä; korostaa, että on tärkeää, että kaikki kyseessä olevat toimijat saavat tietoa ja että EU Pilot -menettelyjen avoimuutta lisätään; pitää valitettavana, että komissio on osoittanut niin vähäistä sitoutumista vastatessaan jäsenten EU Pilot -menettelyissä esiin tuomiin huolenaiheisiin, ja kehottaa komissiota tiedottamaan vetoomusvaliokunnalle tutkinnan kaikista vaiheista ja jäsenvaltioiden kanssa käytävästä vuoropuhelusta, kun kyse on

avoimista vetoomuksista; toistaa komissiolle esittämänsä kehotuksen sisällyttää vuosikertomukseensa sekä EU:n asetusten että direktiivien täytäntöönpanoaste;

6. katsoo, että kun otetaan huomioon parlamentin osavastuu EU:n lainsäädännön täytäntöönpanosta ja sen valvonnasta toimielinten välisen sopimuksen mukaisesti ja sen SEU-sopimuksen 14 artiklan mukainen komission poliittista valvontaa koskeva tehtävä, parlamentille olisi automaattisesti ilmoitettava jokaisesta aloitetusta EU Pilot -menettelystä ja käynnistetystä rikkomusmenettelystä ja sille olisi myönnettävä asianmukainen pääsy näihin menettelyihin liittyviin asiakirjoihin erityisesti, kun ne ovat saaneet alkunsa vetoomuksista, samalla kun noudatetaan tapausten onnistuneen käsittelyn edellyttämiä tarvittavia luottamuksellisuutta koskevia säännöksiä;
7. muistuttaa, että Euroopan unioni perustuu oikeusvaltioperiaatteelle ja että EU:n lainsäädännön täytäntöönpano ja sen valvonta ovat tämän periaatteen ytimessä; kehottaa tästä syystä komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään voimakkaampiin toimiin myöhäistä saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä vastaan, jotta varmistetaan direktiivien asianmukainen ja oikea-aikainen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja EU:n lainsäädännön täysimääräinen noudattaminen; sitoutuu tässä yhteydessä edistämään tiivistä yhteistyötä ja lujittamaan yhteyksiä kansallisiin parlamentteihin lainsäädäntöprosessissa erityisesti tukemalla sellaisen lainsäädännön hyväksymistä, jolla EU:n lainsäädäntö saatetaan asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä; korostaa lisäksi, että vetoomuksiin perustuvat tiedonhankintamatkat jäsenvaltioihin ovat tärkeitä, jotta voidaan parantaa vetoomusten esittäjien valitusten tutkintaa, ja ne ovat tärkeä väline parlamentille ei ainoastaan todisteiden keräämiseksi siitä, onko EU:n lainsäädäntöä noudatettu täysin konkreettisessa tilanteessa, mutta myös siksi, että ne ovat ainutlaatuinen tapa päästä lähemmäs kansalaisia ja osoittaa, että heidän huolenaiheisiinsa suhtaudutaan vakavasti; kehottaa tästä syystä komissiota ottamaan asianmukaisesti huomioon parlamentin tiedonhankintamatkoja koskevat raportit ja vetoomuksiin perustuvat päätöslauselmat; korostaa seurantatoimien tarvetta, jotta voidaan puuttua näihin erityistapauksiin, jotka koskevat EU:n lainsäädännön puutteellista soveltamista ja täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa;
8. ehdottaa, että jäsenvaltioiden edustajat olisivat useammin mukana vetoomusvaliokunnassa käytävien vetoomuskeskustelujen aikana;
9. pitää myönteisenä kertomuksessa esitettyä tarkistettua komission strategiaa EU:n lainsäädännön soveltamisen seurannasta, sillä tämä politiikka on hahmoteltu vuoden 2016 tiedonannossa ”Parempiin tuloksiin soveltamista parantamalla”, ja panee merkille sen sisällön; on huolissaan komission aikomuksesta ohjata vetoomuksen esittäjät turvautumaan kansallisiin oikeussuojakeinoihin, kun valitukset eivät koske yleisempiä periaatekysymyksiä, kun niissä ei tuoda esiin järjestelmään liittyviä seikkoja ja kun ne voidaan hoitaa tyydyttävästi muilla EU:n tai kansallisen tason järjestelyillä; on huolissaan siitä, että komission täytäntöönpanopolitiikan edellä mainitut perustelut voivat olla pettymys kansalaisille, jotka kääntyvät EU:n puoleen oikeuksiensa suojelemiseksi ja erityisesti komission puoleen, jonka tehtävänä on toimia SEU-sopimuksen 17 artiklan mukaisena perussopimusten valvojana; pyytää komissiota toimittamaan selvennyksiä tätä politiikkaa koskevista ensisijaisista tavoitteistaan ja käsitteestä ”yleisemmät periaatekysymykset”; kehottaa harkitsemaan uudelleen edellä mainittua täytäntöönpanopolitiikkaa, jotta varmistetaan, ettei se missään tapauksessa vaaranna

sellaisten tiettyjen tapausten käsittelyä, jotka saataisiin paremmin ratkaistua EU:n tasolla; panee merkille komission aikomuksen käynnistää EU Pilot -menettely ainoastaan silloin, kun se olisi hyödyllistä, ja käynnistää rikkomusmenettelyjä turvautumatta EU Pilot -menettelyihin, jotta nopeutetaan EU:n lainsäädännön rikkomusten tutkintaa; on kuitenkin huolissaan siitä, että tämä lähestymistapa voi johtaa valitusten tehottomaan tutkintaan vetoomusten välityksellä tapauksissa, joissa EU:n tason toiminta voisi osoittautua soveliaammaksi ottaen huomioon erityiset kansalliset olosuhteet tai eri osapuolten edut; panee merkille samana vuonna käynnistettyjen EU Pilot -menettelyjen selvän vähenemisen;

10. panee merkille viiveitä direktiivien saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevan jatkuvan ja huonontuvan tilanteen, sillä vuonna 2016 käynnistettiin 847 uutta rikkomusmenettelyä, joiden syynä oli myöhäinen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä, mikä merkitsi yli 60 prosentin kasvua edelliseen vuoteen verrattuna ja johti kaikkiaan 868:aan myöhäistä saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevaan vireillä olevaan asiaan vuoden 2016 lopulla; on huolissaan unionin tuomioistuimen tuomioiden noudattamisesta; toteaa, että vireillä on edelleen 95 rikkomustapausta huolimatta siitä, että unionin tuomioistuin on antanut tuomion noudattamisen laiminlyönnistä jäsenvaltioissa, ja huomauttaa, että vain kolmessa näistä tapauksista komissio on vienyt asian käsittelyn tuomioistuimeen SEUT-sopimuksen 260 artiklan nojalla; pitää hyvin valitettavana, että komissio siirsi tuomioistuimen käsiteltäväksi hyvin pienen määrän tapauksia 260 artiklan perusteella; pyytää soveltamaan täysin ja tiukasti 260 artiklan 3 kohdan menettelyä ilmoittamattajättämistapauksissa oikea-aikaisen ja tehokkaan muutoksenhakumekanismiin varmistamiseksi; pitää erittäin tärkeänä sen takaamista, että unionin tuomioistuimen päätökset pannaan täytäntöön täysin ja oikea-aikaisesti ja että tarvittaessa hyödynnetään SEUT-sopimuksen 279 artiklan määräyksiä; kehottaa komissiota raportoimaan säännöllisesti siitä, millä tavoin jäsenvaltiot ovat edenneet unionin tuomioistuimen tuomioiden noudattamisessa;
11. panee merkille komissiolle osoitettujen valitusten kasvavan määrän (3 783) ja 986 uuden rikkomusmenettelyn käynnistämisen vuonna 2016 sekä 1 657 vireillä olevaa rikkomusmenettelyä; pitää valitettavina jäsenvaltioiden nykyisiä huolestuttavia suuntauksia direktiivien saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä sellaisten tilanteiden kasvavaa määrää, joissa EU:n lainsäädäntöä sovelletaan epäasianmukaisesti tai ei sovelleta lainkaan, mikä merkitsee, että EU:n lainsäädännön oikea-aikainen ja asianmukainen täytäntöönpano on edelleen haaste; pitää valitettavana, ettei yleisesti ole saatavilla tietoa siitä, millä tavoin komissiolle vuonna 2016 esitetyt 3 783 valitusta käsiteltiin eikä siitä, kuinka pitkiä rikkomusmenettelyt ovat eri vaiheissa, eri jäsenvaltioissa ja eri politiikan aloilla; vaatii täytäntöönpanopolitiikan avoimempaa toteutusta; kehottaa komissiota soveltamaan aktiivisempaa lähestymistapaa tiedonkeruussa ja kansalaisten huolenaiheisiin vastaamisessa;
12. toteaa, että komission saamien valitusten määrä oli vuonna 2016 suurempi kuin koskaan ennen ja ylitti vuoden 2014 luvun, josta se vuonna 2015 oli laskenut huomattavasti; pitää valitettavana jäsenvaltioiden myöhästymisestä direktiivien saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä johtuvien rikkomustapausten huomattavaa lisääntymistä (yli 50 prosenttia); korostaa, että ympäristö on edelleen yksi pääasiallisista politiikan aloista, kun kyse on vireillä olevista rikkomustapauksista, ja että merkittävimpiä aiheita ovat veden laatu, jätehuolto, ilmanlaatu ja luonnon monimuotoisuus;

13. panee merkille EU:n lainsäädännön soveltamisen riittämättömän tason jäsenvaltioissa, mistä kertovat komissiolle esitettyjen valitusten suuri määrä sekä Euroopan parlamentille osoitettujen vetoomusten runsaus; pitää myönteisenä komission joulukuussa 2016 esittämässä tiedonannossa ilmaistua komission aietta käyttää entistä enemmän ennalta ehkäiseviä välineitä, kuten pakettikokouksia, täytäntöönpanoa koskevia suuntaviivoja, asiantuntijaryhmiä ja erityisiä verkkoja, kuten SOLVIT-verkkoa, ja tukea valmiuksien kehittämistä jäsenvaltioissa EU:n lainsäädännön panemiseksi täytäntöön; kehottaa komissiota käyttämään tällaisia välineitä siten, että noudatetaan tinkimättömästi hyvän ja tehokkaan hallinnon periaatetta, joka perustuu SEUT-sopimuksen 298 artiklaan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklaan; kehottaa komissiota käyttämään SEUT-sopimuksen 197 artiklaa tämän uuden täytäntöönpanopolitiikan toteuttamiseksi täydessä kumppanuudessa jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten kanssa; kehottaa komissiota ja neuvostoa panemaan täysin täytäntöön parempaa lainsäädäntöä koskevan vuoden 2016 toimielinten välisen sopimuksen¹ sekä vuonna 2011 selittävistä asiakirjoista annetun yhteisen poliittisen lausuman²;
14. suosittaa, että otetaan käyttöön lyhyempiä nopeutettuja menettelyjä tapauksissa, joissa EU:n lainsäädännön mahdolliset rikkomukset katsotaan kiireellisiksi ja joissa komission olisi toimittava nopeasti;
15. korostaa, että on tärkeää turvata EU:n oikeusjärjestyksen eheys, mukaan luettuina primaarioikeus, sekundaarioikeus ja ei-sitovat säädökset; kehottaa tästä syystä hyväksymään ajoissa lainsäädäntöaloitteet ja muut aloitteet, joita kansalaisille tarkoitetun Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin toteutuminen edellyttää; korostaa, että lainsäädäntöaloitteiden ja muiden aloitteiden hyväksyminen ajoissa on välttämätöntä, kuten sekä komissio että parlamentti tietävät;
16. panee merkille, että Eurobarometri-kyselyn nro 86 mukaan kansalaisten vapaa liikkuvuus – jolloin he voivat asua, työskennellä, opiskella ja harjoittaa liiketoimintaa missä tahansa EU:ssa – on EU:n myönteisin saavutus ja että suurin osa EU:n kansalaisista kannattaa EU:n yhteistä politiikkaa sellaisilla aloilla kuin puolustus, muuttoliike ja terrorismi; muistuttaa, että tällaisten toimintalinjojen onnistumisen kannalta on erittäin tärkeää, että ne pannaan täytäntöön ajoissa ja yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa; panee huolestuneena merkille, että tietyt jäsenvaltiot eivät noudata turvapaikkoja ja muuttoliikettä koskevia velvoitteitaan erityisesti, kun kyseessä ovat turvapaikanhakijoiden ja muuttajien siirrot; korostaa tarvetta käsitellä yhteisvastuun puutetta joidenkin jäsenvaltioiden välillä turvapaikka- ja muuttoliikeasioissa niin, että kaikki jäsenvaltiot täyttäisivät velvoitteensa;
17. panee merkille komission ennakoivan toiminnan EU:n lainsäädännön soveltamisessa sääntelyn parantamista koskevan paketin mukaisesti ja sen jäsenvaltioille antaman tuen uusien direktiivien täytäntöönpanosuunnitelmien avulla; korostaa kuitenkin, että jäsenvaltioiden olisi kannettava vastuunsa yhteisesti hyväksymiensä sääntöjen täytäntöönpanosta ja vältettävä ylisääntelyä pantaessa täytäntöön EU:n lainsäädäntöä, jotta

¹ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

² EUVL C 369, 19.1.2011, s. 14.

kansalaiset eivät hämmenny EU:n lainsäädännön ja kansallisen lainsäädännön välisestä erottelusta ja saa sellaista vaikutelmaa, että EU ylisääntele;

18. pitää valitettavina komission puutteita lähestymistavassa eläinten hyvinvointiin, sillä se laiminlyö vakavia epäjohtonmukaisuuksia, joista suuri määrä kansalaisia on vetoomusoikeutta hyödyntäessään raportoinut; toistaa kehoituksensa käynnistää uusi EU:n tason strategia, jonka avulla korjataan kaikki nykyiset puutteet ja varmistetaan eläinten hyvinvoinnin kattava ja tehokas suojele siten, että annetaan selkeä ja kattava lainsäädäntökehys, joka täyttää kaikki SEUT-sopimuksen 13 artiklan vaatimukset;
19. kehottaa komissiota tarkastelemaan perusteellisesti vetoamuksia, jotka liittyvät eri jäsenvaltioista peräisin olevien, saman tuotemerkin alla myytävien elintarvikkeiden laatueroihin; kehottaa komissiota tekemään lopun epäreiluista käytännöistä ja varmistamaan, että kaikkia kuluttajia kohdellaan tasa-arvoisesti;
20. pitää valitettavana, että joissakin jäsenvaltioissa oikeutta terveyteen heikennetään merkittäville puutteilla, joita edelleen vallitsee EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanossa ja sen valvonnassa erityisesti, kun kyse on ilmanlaatua koskevista raja-arvoista, jätehuollosta ja jäteveden käsittelyinfrastruktuurista;
21. korostaa, että jäsenvaltion virallis(t)en kiel(t)en perusteella kouluissa ja julkishallinnossa harjoitettu syrjintä estää SEUT-sopimuksen 26 artiklan 2 kohdassa määrättyä vapaata liikkuvuutta; kehottaa komissiota tarkastelemaan tätä sisämarkkinasääntöjen rikkomusta.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	21.3.2018
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 19 -: 1 0: 4
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Margrete Auken, Beatriz Becerra Basterrechea, Soledad Cabezón Ruiz, Eleonora Evi, Takis Hadjigeorgiou, Peter Jahr, Svetoslav Hristov Malinov, Lukas Mandl, Notis Marias, Ana Miranda, Marlene Mizzi, Cristian Dan Preda, Gabriele Preuß, Sofia Sakorafa, Yana Toom, Jarosław Wałęsa, Cecilia Wikström
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Michela Giuffrida, Carlos Iturgaiz, Peter Kouroumbashev, Kostadinka Kuneva, Julia Pitera, László Tóké
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Emil Radev

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

19	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea, Yana Toom, Cecilia Wikström
ECR	
EFDD	
GUE/NGL	
PPE	
S&D	Carlos Iturgaiz, Peter Jahr, Svetoslav Hristov Malinov, Lukas Mandl, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, Emil Radev, László Tókécs, Jarosław Wałęsa
VERTS/ALE	Soledad Cabezón Ruiz, Michela Giuffrida, Peter Kouroumbashev, Marlene Mizzi, Gabriele Preuß
	Margrete Auken, Ana Miranda

1	-
ECR	Notis Marias

4	0
EFDD	Eleonora Evi
GUE/NGL	Takis Hadjigeorgiou, Kostadinka Kuneva, Sofia Sakorafa

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	15.5.2018
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 19 -: 2 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Max Andersson, Joëlle Bergeron, Marie-Christine Boutonnet, Jean-Marie Cavada, Kostas Chrysogonos, Mady Delvaux, Rosa Estaràs Ferragut, Enrico Gasbarra, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Heidi Hautala, Sylvia-Yvonne Kaufmann, António Marinho e Pinto, Emil Radev, Pavel Svoboda, Axel Voss, Francis Zammit Dimech
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Geoffroy Didier, Pascal Durand, Jytte Guteland, Virginie Rozière
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Dominique Bilde

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
ASIESTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

19	+
ALDE	Jean-Marie Cavada, António Marinho e Pinto
EFDD	Joëlle Bergeron
GUE/NGL	Kostas Chrysogonos
PPE	Geoffroy Didier, Rosa Estaràs Ferragut, Emil Radev, Pavel Svoboda, Axel Voss, Francis Zammit Dimech
S&D	Mady Delvaux, Enrico Gasbarra, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Jytte Guteland, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Virginie Rozière
VERTS/ALE	Max Andersson, Pascal Durand, Heidi Hautala

2	-
ENF	Dominique Bilde, Marie-Christine Boutonnet

0	0

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää